

Metal işçisi kuşatmayı nasıl kırar?

sayfa 4

Gerçek

Fabrikalardan haberler:

Tofaş, Prymisan, Elsi, Oyak-Renault, Manisa, Antalya, Ege, Çerkezköy Metal fabrikalarından, Ankara, Samsun fabrikalarından ve turizm işçilerinden haberler

sayfa 2-4

Mart 2017 / Sayı: 89

www.gercekgazetesi.net

Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organı ve Sevdâ abla'nın gazetesidir

iletisim@gercekgazetesi.net

Fiyatı: 1 TL

Kardeş kavgasına

HAYIR!

Olur mu böyle olur mu?

Referandumda istibdad cephesinin taktiği belli oldu. Halkı kardeş kavgası ile tehdit etmek. Önce HAYIR diyenlere hakaret ve iftiharlarla başladılar kampanyaya. Sonra tutmadığı söylendi. Maddeleri kendilerince savunmaya geçtiler. Baktılar ki maddeler gündeme geldikçe iş daha da kötüye gidiyor. Tekrar başa döndüler. HAYIR diyenlerin ne şeytanlığı kaldı ne teröristliği ne de çukurluğu.

Sadece bununla da sınırlı değil AKP Manisa il başkan yardımcısı açıkça referandumda HAYIR çıkarsa iç savaşa hazır olun dedi. İs-

tifa etmek zorunda kaldı ama halkı kardeş kavgasıyla tehdit ettiği için değil bunu kameraların önünde yaptığı için. Sonra Cumhurbaşkanı'nın dünürü Orhan Uzuner'in kurduğu bir grubun düdüğü ve megafonun yanı sıra gerektiği zaman kullanacakları "silah"la hazırlık yaptıkları basına yansıdı. Kendisi "silah" değil "siren" dedim dediyse de 15 Temmuz'un hemen ardından Cumhurbaşkanı Başdanışmanı Şeref Malkoç'un silah ruhsatı alımının önünün açılması çağrısından başlayarak Melih Gökçek'in halkın

silahlandığına dair açıklamalarından geçerek, Sedat Peker'in tehdit videolarını izleyip Düzce'de silahla meydanlara çıkan gençlere uzanan bir silsileyle karşı karşıyayız.

Peki bu tehditleri boşa çıkarmanın, halkı kardeş kavgasından korumanın yolu nereden geçiyor? Sefil burjuva muhalefetine bakacak olursanız ne olursa olsun alttan almak gerek. Halbuki bu kardeş kavgasını önlemek tam tersine halkını birbirine kırdırmayı siyasi emellerine ulaşmak için bir araç olarak görenlerin elini serbest bırakır. Alttan

almak bir yana tam tersi emekçi halkın çıkarları temelinde mücadeleyi yükseltmek gerek!

Tarlardan 60 kuruşa çıkan domatesin pazarda 4 liraya satılmasına HAYIR demek birleştirebilir;

Kıdem tazminatını, 657'yi, iş güvencesini savunmak, taşeronu HAYIR demek birleştirebilir;

Bankaların kamulaştırılmasını, kredi kartı borçlarının silinmesini savunmak, modern tefeciliğe HAYIR demek birleştirebilir;

İşsizlik fonunun yağmalanması-na, Bireysel Emeklilik Soygununa, Vampirlik Fonu'na HAYIR demek birleştirebilir;

NATO'ya, İncirlik üssüne, emperyalizme ve Siyonizme HAYIR

demek halkı birleştirir;

İstibdada karşı direnmek, Türkiye'nin anonim şirket gibi yönetilmesine yol açacak Cumhurbaşkanlığı rejimine HAYIR demek birleştirebilir;

Büyük patronlar, modern tefeci bankacılar, toprak ağaları, emperyalistler ve işbirlikçileri kardeşimiz değildir, her milletten memleketten işçi ve emekçi kardeşlerimizle bunlara karşı vereceğimiz kavgaya sınıf kavgasıdır. Kardeş kavgası yaratmak isteyenlere verilecek en güzel ve güçlü cevaptır.

Kardeş kavgasına HAYIR diyeceğiz. Sınıf kavgasını yükselteceğiz ve kazanacağız! İşçiler, emekçiler birlik olsa... Ey diktatörler, bu dünya size kalır mı!

"HAYIR" a devlet sopası, "evet" e devlet parası! Baskılara rağmen HAYIR kazanacak!

6

Emperyalizme, istibdada, sömürüye ve erkek egemenliğine HAYIR demek için 8 Mart'ta emekçi kadınlar en öne!

8-9

Filistin'de Siyonist işgalin işaret fişeği Balfour Deklarasyonu 100 yaşında

11

Faşizmin yükselişinin yeni bir testi: Fransa

14

Metal fabrikalarından haberler

Ege Bölgesi'nden metal işçileri

Metal işçisi Ege'de kazanacak!

Merhabalar,

Biz birçok fabrikada ve kötü koşullarda kuralısızca çalıştırılmı metal işçileriyiz. Patronların rahat ve zenginlik içinde yaşamalarını devam ettirebilmeleri için, işçilerin emekleriyle kurdukları sömürü cehennemlerinde öğütüldük, mücadeleyle kavrukluk. Bizi sömürenlere karşı örgütlenip kötü gidışata dur demek ve işçilerin birliğini sağlamak için mücadele içerisinde olduk ve bu mücadelede her zaman, birleşen işçilerin sonunda yüzlerinin güldüğünü gördük. Bugün ise dün olduğu gibi mücadeleye devam ettiğimiz fabrikalarda işçilerin birliğini sağlamak ve işçileri mücadeleye yönlendirmek için çaba ve emek harcamaktayız. Çalışmış olduğumuz fabrikada Türkiye ve dünya işçi sınıfına yeni mevzi kazandırmak için yaklaşık 8 ay önceden çalışarak, her bölümden işçilerin katılımıyla komitelerimizi oluşturarak mücadele başlattık. Bu mücadele sonucunda işçileri sendikayla bul-

uşturup öz örgütlülüklerini taban inisiyatiflerini oluşturarak bütün denetim mekanizmalarında işçilerin olacağı, sözün ve yetkinin ve kararın işçilerde olacağı bir süreç başlattık. Çalışmış olduğumuz iş kolunun metal sektörü olmasından dolayı DİSK Birleşik Metal-İş'te örgütlenme kararı olarak üyelerimize başlanmış bulunmaktayız. Çalışmakta olduğumuz fabrikada toplam iki vardiyada yaklaşık 300 kişi var. Her iki vardiyada fabrika içerisindeki bütün bölümlerde çalışan ve komitenin üyesi olan işçi arkadaşlar bu çalışmayı çok severek, iyiyerek ve inanarak yapmaktadırlar.

Artık işçiler kötü gidışata, güvencesiz çalışmaya dur demek için yan yana gelmeyi, birlikte hareket edip mücadele etmeyi öğrendikçe patronlar için bizi sömürmenin kolay olduğu böl-parçala-yönet zihniyetini ortadan kaldırma becerisini gösterecektir. Sömürülen işçilerin hangi dilden, hangi ırktan, hangi dinden ve hangi renkten olurlarsa

olsunlar, bir sınıfa ait olduklarını bilmeleri başlatmış olduğumuz çalışmanın kazanımla sonuçlanmasını da kolaylaştıracaktır. Bu fabrika çalışmamızda kuşkusuz bir önceki deneyimlerimizden çıkartmış olduğumuz sonuçların bizler için çok büyük deneyim aynı zamanda da ders olduğunun bilincindeyiz. Biz kendimize güzel günler kurmak için çalışırken ve örgütlenmeye yaparken kuşkusuz bizi iliklerimiz kadar sömüren patronlar da boş durmayacak, bizim birliğimizi dağıtmak için değişik yollara başvuracaklardır. Biz işçiler bu saldırıların, bizim birliğimizi dağıtma saldırılarına karşı başta komitemizi diri tutacak ve sendikamıza diğer arkadaşlarımızı da üye yapmaya devam edeceğiz. Biz bu gücü başta üretimden gelen gücümüzden, birliğimizden ve ait olduğumuz sınıfın, işçilerin partisi Devrimci İşçi Partisi'nden almaktayız. Tarih gösterecektir ki mücadele ederek sonunda kapitalizmi de tarihin çöplüğüne göndereceğiz.

Çerkezköy'den bir metal işçisi

Boş vaatler

İstanbul'da bulunan fabrikamız Tekirdağ-Çerkezköy'e taşındı. Patron kalifiye elemanları elinde tutabilmek için birçok vaatte bulundu. Yeni fabrikada her şey daha iyi olacak, hepimiz kazanacağız denildi.

Ama daha ilk zamda kriz var biraz idare edin dediler. Oysa fabrika tam gaz çalışıyor. Hiç de kriz var gibi değil. Toplanıp konuşuyoruz. Şikayetlerimizi söylüyoruz. Her fabrika aynı şartta çalışıyor diyorlar. Yani asgari

ücrette. Yani fabrikada kriz yok ama piyasada olan krizi fırsata çevirmeyi biliyorlar. Toplu olarak hareket edememizin, örgütlenememizin mağduriyetini yaşıyoruz. Ve daha coook problemimiz var ama işin özeti bu!

Manisa'dan bir metal işçisi

Sendikal örgütlülüğümüzün bozulmasına izin vermeyeceğiz!

Ben Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde çalışan bir metal fabrikasında işçiyim. Çalıştığım fabrikada sendika örgütlü, ilk sözleşmenin eşliğindedir. Ama burjuva işini biliyor, baskı kurmaya başladı. Her ne kadar sendika toplantılarına müsaade etse de, sendikaya ıtlımyış gibi yapsa da bütün patronlar

gibi o da örgütlülüğün düşmanı. Örgütlülüğü kırmak için işçileri birer birer sıkıştırıyorlar. Patron tuvalete giden işçilerin dakikasını tutmaya başladı. Telefon kullanmayı yasakladı. İncik kurmacı bir sürü hamle yapmaya başladı. Yapsın! Biz sendikamızı büyütmeye devam edeceğiz. Ne yaparsak bütün fabrika

beraber yapacağız. Bunun için bizim yapmamız gereken birlikte hareket etmek, birleşip tek yumruk olmak. Birliğimizi sağladığımızda toplu sözleşmemizi de istediğimiz gibi imzalayacağız, çalışma koşullarımızı da düzelteceğiz. Yaşasın işçilerin kardeşliği, Yaşasın Devrimci İşçi Partisi.

Manisa'dan bir metal işçisi

Referandumda Hayır, fabrikada birlik!

Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nden bütün emekçi arkadaşlarıma selam. Ben demir çelik sektöründe çalışan bir işçiyim. İşe gireli bir ay kadar bir zaman oldu, şartlar bilindiği gibi zor ama ondan önce yaşamakta olan referandum daha çok dikkat çekiyor. İnsanların kafası çok karışık, ne diyeceklerini bilmiyorlar. Yeterince anlatamamak da aydınlatmak amacıyla birbirimize neler olacağını söylememiz gerekiyor. Şu haldeyken bile o kadar zor şartlarda yaşıyoruz, üç kuruş para kazanıyoruz. Peki referandumda oylanacak olan ise bizim koşullarımızı daha iyi mi yapacak? Ben bir metal işçisi olarak gelecek başkanlık sisteminin ardından gözlemlerim

öznenenlerin kıdemi kaldırmak için ellerinden geleni yapacağına eminim. Hele ki bugün başkanların imzasıyla yasaklanan grevlerimiz yarın sadece bir kişinin sözüyle yasaklanabilir hale gelecek.

Ben bir işçi olarak bu referandumda oylanacak olan sistemin başkanlık, cumhurbaşkanlığı değil Cumhurbaşkanlığı olduğunun farkındayım. Bu sistemin de en çok biz işçilere kaybettireceğini biliyorum. Bunun için bütün işçilerin referandumda Hayır demeye davet ediyorum. Ama hangi oyu verecek olursak olalım fabrikalardaki birliğimizi bozmayalım. İşçiler kardeşler, kardeş kavgasına da Hayır diyiminin ardından gözlemlerim

Antalya Serbest Bölge'den bir metal işçisi

Makineler bile dayanmıyor ama patron yetinmiyor

Çalıştığım fabrikada yoğun bir dönem geçirdik. Aylarca fazla mesai yaptık. Haftalarca izin kullanamadık. Bu koşullara dayanmak elbette çok zor. Birçoğumuz dayanmakta güçlük çektik. Hastalanıp rapor alanlar, hatta dayanamayıp işten ayrılanlar oldu.

Sadece biz işçiler değil, makineler bile bu koşullara dayanamadı. Çalıştığımız makinelerden bazıları hem çok eski olduğundan hem de potansiyelinden fazla çalışmasından dolayı üst üste arıza yaptı. Bu durum hem işi biraz yavaşlattı hem de tamirat masrafları beraberinde getirdi. Patron en sonunda bir-

kaç makine almaya karar verdi. Geçenlerde bir işçi arkadaşımız imalathanede patronun şefleriyle konuşmasına tanık olmuş. O konuşmada patron, yeni gelen makineleri tekrar bozulması durumunda, bozacak olan işçiyi kastederek (küfürlü bir şekilde) uyarı maskesi altında tehdit etmiş. Onun açgözlülüğü yüzünden haftalarca dinlenemeden akşamın bir saatine kadar çalıştığımız yetmiş yirmisi gibi bir de tehditler savuruyor. Ancak o makinelerin bozulmasının sebebi biz değiliz, patronun açgözlülüğüdür. Bunu çok iyi biliyoruz ve tehditlere boyun eğmiyoruz!

Metal fabrikalarından haberler

Bursa TOFAŞ'tan bir işçi

Görünmeyen zincirlerimizden kurtulmanın zamanı

Şubat ayının son günlerine girerken, her hafta performans nedeni ile 10-15 kişi işten çıkarıldı. Çoğu Türk Metal'e sonradan geçen arkadaşlar. Bir yıl çalışmış olan da var 17 yılını vermiş olan da. Yetkili sendika Türk Metal sessiz. Zaten kudreti de yok. Yıllarca çalış bir köle gibi aıdat öde sendikan arka bile çıkmasın. Dava bile açamayan bir sendika düşünün. Çıkarılan arkadaşlar hangi sendikada olursa olsun, bağlı bulunduğunuz sendikanın sahip çıkıp, dava açması gerekir ama nerde o sendikalar.

İşten henüz çıkarılmamış, çalışan işçiler ise işten çıkarılmaya korkusuyla bastırılmış durumda. Eskiden kölelerin zincirleri vardı ve bunun farkındaydılar. Şimdi ise görünmeyen zincirler var. Hareketimizi de engelliyorlar, dilimizi de susturuyorlar. Bu prangalar-

dan, bu zincirlerden kurtulmadan ne TOFAŞ işçisine ne de tüm işçi sınıfına kurtuluş yolu yok. Sözleşme ve yetki zamanı yaklaşırken,

yeni gelen işçiler de dâhil olmak üzere kimse Türk Metal'i istemezken Türk Metal yetki alırsa işte sebebi bu zincirlerdir.

Bursa Oyak-Renault'dan bir işçi

Mavi beyaz yaka el ele vermeli sarı sendika sürülmeli

Geçen hafta 5 Mayıs şubemizde, beyaz yakalı ve mavi yakalı işçi arkadaşlarla ayrı toplantılar gerçekleştirildi. Beyaz yakalılarla yapılan toplantıda Oyak-Renault içinde son dönemde yaşanan sıkıntılar ve yaşanan olaylarda kullanıldıklarını söylediler. Sendikal örgütlenmede ortaya çıkan gerginliğin nedenleri ve bunun içerisinde oluş sebepleri hakkında bilgiler verdiler. Asıl tehdit altında olan mavi yakalı personel olmadığını, bizzat beyaz yakalı personelin de işten atılmakla ya da kariyerlerine sekte vurulmakla ilgili tehditlere maruz kaldıklarını söylediler. Daha önceki yıllarda sahip oldukları prim,

sağlık sigortası gibi hakların kısıtlandığından ve bu konuda iş kaygısı nedeniyle reaksiyon gösteremediklerinden bahsettiler. Mavi yakalıların sendikal tercihlerine müdahalede kullanıldıklarını ve buna karşı koyma güçlerinin olmadığını söylediler. Birlikte hareket edemediklerini ancak kendilerini korumak için kimi toplantılarda ses kaydı aldıklarını, ilerleyen süreçte başarılarına gelebilecek bir haksızlıkta ya da baskılardan sorumlu tutulduklarında kullanacaklarını ifade ettiler. Mavi yakalı personelin duruşunun yönetimi kaygılandırdığını, yönetimin Türk Metal'e verdiği desteğe rağmen Türk Metal'i yetki alacak du-

ruma getirmediklerini söylediler. Toplantıya katılan beyaz yakalı arkadaşlarımız, yönetimin yetkisizlik durumundan da çekindiğini, bu durumla karşı karşıya kalmak istemediklerini ifade ettiler. UET'lerdeki durumdun bahsederken şeflerin biraz daha çekingen olduklarını, Türk Metal içeride olduğu süreçte mavi yakadaki huzursuzluğun devam edeceğini ve bunun olmasını istemediklerini söylediler. Toplantıdan çıkan sonuç el ele verip haklarımızı almak için mücadele etmenin ne kadar önemli olduğudur.

Bursa Oyak-Renault'dan bir işçi

Sonuna kadar mücadele etmeye devam edeceğiz!

Oyak-Renault'da baskı, tehdit, işçi haklarının çiğnenmesi, anayasal hak olan sendika seçme özgürlüğünün yok sayılması, hukukun ayaklar altına alınması, ayrımcılık, işçileri birbirine düşürme, baskı ve tehditle huzursuz ortam yaratarak MESS, Renault yönetimi ve Türk Metal çetesi tüm gücüyle biz işçilere saldırıya devam ediyor. Yönetim ve UET şefleri tarafından her gün birer birer odalara

çağrılıp Türk Metal'e geçmemiz için baskı görüp, tehdit ediliyor. Geçen hafta bakımçılara teknik eleman adı altında Türk Metal'e geçmek şartıyla 200 lira para verildi. Bu üretimdeki işçiyile bakımçıları birbirine düşürmek ve bölmekten başka bir şey değildir. Ey yönetim toplu iş sözleşmesi dışında zam vermez diyorsun, amaç işçinin mücadelesine zarar vermek, işçileri bölmek olunca

her türlü oyuna başvuruyorsun. Oyak-Renault yönetimi daha şimdiden "Türk Metal'e geçen para alıyor" propagandası yaparak bir kez daha ayrımcılık yaptığını göstermiştir. Sendikamız Birleşik Metal, bu hukuksuz ve ayrımcı tutuma karşı, eşitlik ilkesi uyarınca ödemeler tüm işçilere yapılmadığı için hukuki girişimlerini başlatmıştır. Ne yaparsanız yapın biz mücadelemizden dönmeyeceğiz!

Bursa Prysmian'dan bir işçi

Bir işçi olarak neden HAYIR?

Merhaba dostlar, kardeşler. Ben bir metal işçisi olarak 16 Nisan'da referandumda neden HAYIR diyeceğimi paylaşmak istiyorum sizlerle. Tercihim HAYIR'dan yana çünkü, 15 yıldır iktidarda olan bir parti var ve 15 yıl boyunca ülkemizdeki yaşananlar malumunuz. Yaşam koşullarımız git gide kötüleşiyor. Alım gücümüz her geçen gün düşüyor. Geçim sıkıntısı had safhada. Asgari ücret 1.404 lira. Bursa'da yaşayanlar bilir. Kötü şartları olan evlerin dahi kiralara 700 liralardan başlıyor. Asgari ücretli geri kalan 700 lirayla ne yapar? Ev mi baksın, çocuk mu okutsun, faturaları mı ödesin? Sağlıklı yiyecekler tüketmek, et tüketmek zaten hak getire. Açlık sınırının altında aldığımız ücretler yetmezmiş gibi bir de bu paraları kazanırken çalıştığımız ortamlar hem sağlıksız hem güvensiz. Birçok arkadaşımız ya iş cinayetlerine kurban gidiyor ya da işyerinin çalışma koşullarından kaynaklı olarak hastalanıp vefat ediyorlar.

Bunlara karşı koyup, sendikalaşmak isteyen insanlara da devlet, yasasıyla, polisiyle, mafyavari sarı sendikalarıyla karşı çıkıyor işten atılmakla tehdit ediyor. Bizim sirtımızdan milyonları götüren patronlara devlet ödenek verirken, vergilerini düşürürken, bizler zaten kıt kanaat geçindiğimiz maaşlarımızın yarısını sigortadır, işsizlik, vergidir derken devlete ödüyoruz. Bunlarla da sınırlı değil yaşananlar. Çocuklarımızı askere alıp orada öldürüyorlar. Askerde öldüremediklerini bombalarla, biber gazlarıyla öldürüyorlar. Öldüremediklerini işsiz bırakıyorlar, intihara sürükleyiyorlar. Daha onlarca, yüzlerce sebep sayılabilir dostlar. İstikrar istikrar diye ülkeyi kana bulayanların yaptıkları ortadadır. Ne bir istikrar var memlekette, ne de insanca yaşam koşulları. İstibdad rejimine hayır demezsek, daha kötü koşullar bizi bekliyor. Çocuklarımızın yüzüne bakabilmek için HAYIR! Geleceğimiz için HAYIR!

Bursa Elsi'den bir işçi

Birlik olalım

Ben Bursa Elsi fabrikasında çalışan bir işçiyim. Öncelikle gündemde olan BES hakkında yazmak istiyorum. Fabrikada gözlemediğim kadarıyla birçok işçi BES'ten çıkarak çalışıyor. Cumartesi her mesaiye kaldığımızda günlük yevmiyenin aynı yansıtılıyor. Mesaiye gelmek istemediğimiz durumlarda zor-tüne bir de zorunlu mesailer yüzünden insanca çalışma koşulları olmayan fabrikada bir de BES kesintisi olursa biz işçiler nasıl geçineceğiz. Gelin arkadaşlar hep birlikte BES denilen patron cebini doldurmaktan başka bir şey yapamayan sisteme dur diyelim, BES'ten çıkışları örgütleyelim.

Diğer bir konu ise fabrikamızda hafta içi çalışma saatleri-

miz 10 saat, lakin maaş (ücret) bordrosunda 7,5 saat çalışıyor gibi gösteriliyor. Üstüne çalıştığımız saatler ise hafta sonuna yani çalışmadığımız cumartesi günlerine yansıtılıyor. Cumartesi her mesaiye kaldığımızda günlük yevmiyenin aynı yansıtılıyor. Mesaiye gelmek istemediğimiz durumlarda zor-tüne bir de zorunlu mesailer yüzünden insanca çalışma koşulları olmayan fabrikada bir de BES kesintisi olursa biz işçiler nasıl geçineceğiz. Gelin arkadaşlar hep birlikte BES denilen patron cebini doldurmaktan başka bir şey yapamayan sisteme dur diyelim, BES'ten çıkışları örgütleyelim.

Levent Dölek

Metal işçisi kuşatmayı nasıl kırar?

2017 yılının metal işçileri için ne kadar önemli olduğu biliniyor. 2015 yılının yarım kalan hesabı MESS grup sözleşmelerinde tamamlanacak. Bu sürecin ilk adımı ise Mart ve Nisan aylarının son derece kritik olduğu yetki tespit süreçleri. Sadece işçiler değil patronların da bu süreçte hazırlanmalarını ve işçiyeye karşı tüm güçlerini birleştirdiklerini görüyoruz. Özellikle kritik dönem yaklaşırken tüm kozlarını oynayıp işçiyeye adeta kuşatma altına almış durumdadır.

İşçi düşmanı birleşik cephe

Bilindiği gibi TOFAŞ'ta Türk Metal'e isyan eden ve "satılmış sendika istemiyoruz" diyerek grev yapan işçiler Çelik-İş'i tercih etmişlerdir. Bir süredir Çelik-İş ve Türk Metal yöneticilerinin MESS ile Ankara'da bir görüşme yaptığı ve görüşmeye AKP'nin aracılık ettiği konuşuluyordu. Nitekim sözü edilen görüşmenin kokusu kısa sürede çıktı. Önce Kocaeli'de Dytech fabrikasında Çelik-İş sendikası çoğunluk kendisinde olduğu halde işçileri Türk Metal'e yönlendirmeye başladı. Karşılığında İsdemir'de ve Maysan Mando'da Türk Metal'in Çelik-İş lehine çekildiğine dair haberler geldi. Belli ki sarı sendikalar MESS ve hükümetin hamiliğinde bir ihanet ortaklığı içine girmişlerdi. Bu ihanet şebekesinin esas hedefi hiç kuşkusuz ki TOFAŞ'tı. Nitekim bir anda TOFAŞ işçilerinin facebook sayfasının çalındığına dair dedikodular eşliğinde, işçilerin sesi susturuldu. Ardından sendika ile işçilerin ilişkisi bir anda kesildi. TOFAŞ işçisi sendikasının kapısına geldiğinde kapının kilidinin değiştirildiğini, buna rağmen içeri girdiklerinde ise TOFAŞ şubesinin boşaltıldığını gördü. Çelik-İş TOFAŞ'ı Türk Metal'e, MESS'e ve Koç'a satmıştı.

Biz erken bir aşamada Çelik-İş kararı veren işçileri uyarıyorduk. Çelik-İş'e geçiş 6 sene kaybettirir demiştik. Öncü işçilerin Çelik-İş seçiminde, TOFAŞ işçisinin siyasi eğilimleri dolayısıyla Çelik-İş'i daha rahat kabullenebileceği düşüncesi etkili olmuştu. Biz de bir kez seçim yapıldıktan sonra sendikaya üye olunmasını, sahip çıkılmasını ve denetlenmesini savunduk elbette. Ama sendikanın hükümete yakınlığının avantajı değil tam tersine büyük bir tehlike olduğunu da sürekli vurguladık. Daha 2015 yılının Haziran ayında Metal İşçisinin Sesi sayfasından şunları yazmıştık:

"Hak-İş ve Çelik-İş'in hükümete göbekten bağlı olması büyük bir handikaptır. Bunun en çarpıcı örneğini Çelik-İş'in sırf hükümetin projesi olduğu için kadem tazminatının kaldırılmasına onay vermesidir. Vev ki Tofaş işçisinin yüzde 99'u hükümet partisine oy vermiş olsun. Bu, handikapı daha da artırır. Çünkü bu MESS tarafından, hükümetin baskısıyla Çelik-İş'in işçiyeye boyun eğdirmesi için uygun bir zemin olarak görülecektir."

İşçi düşmanlarının hesabı tutmayacak

İşte bugün yaşanan tam da budur. Referandum öncesinde fabrikalarda gelişecek herhangi bir işçi hareketinin kendi aleyhine olacağını düşünen iktidar belli ki MESS ve sarı sendikalarla bir birleşik

cephe kurmuştur. Bu manzaraya ilk bakıldığında her taraf tutulmuş, metal işçisi tam bir kuşatma altına alınmış gözükmektedir. Fakat bu kuşatma görüldüğü kadar kuvvetli değil. Zira Çelik-İş ve Türk Metal'i aynı safta birleştiren patronlar ve iktidar tüm yumurtalarını aynı sepete koyarak büyük risk alıyor. Dytech'te Türk Metal'i, Maysan Mando'da Çelik-İş'i tek sendika bırakıp, TOFAŞ'ı Türk Metal'e terk ederek işi bitireceklerini düşünen bir anda hem Çelik-İş'in hem de Türk Metal'in bir anda gümbür gümbür çöktüğünü görebiliriz.

Sarı sendikaların ihanet ortaklığına karşı metal işçisinin mücadele ortaklığı

Bugün sarı sendikalar işçilere ihanetle tam bir ortaklaşma sağlamıştır. Bu ihanet ortaklığının karşısına işçilerin daha geniş bir mücadele ortaklığı ile çıkmaları gerekir. Bu aşamadan itibaren söz konusu fabrikalarda toplu sözleşme ve yetki alma hedefiyle verilecek bir mücadelenin yerini sarı sendikaların topyekün kovulması seferberliği almalıdır.

Eğer doğru bir mücadele hattı benimsenir ve gerekli irade gösterilebilirse kuşatma rahatlıkla kırılabilir. İhanet ortakları sarı sendikalar Türk Metal ve Çelik-İş'ten güçlü bir istifa dalgası başlatmak en öncelikli hedef olmalıdır. Fabrikalardaki çalışmalar meydanlarda da yansımaları bulmalı işçi birbirinden geç almalıdır. Bu dalganın varacağı yer artık "Harranlılık" değildir. İşçiler tek bir gün bile sendikasız kalmamalıdır. Ama ilk aşamada sendikal yetki almaya yönelik bir çalışmaya öncelik vermeye gerek yoktur. Renault'yu bundan ayrı tutmak gerekir. Renault'da da Birleşik Metal tüm umudunu toplu geçiş için düğmeye basacağı güne bağlamamalıdır. Bu günü pasif şekilde beklememelidir. 2015'n kalbi olan Renault'da, Birleşik Metal'in zaferi ihanet şebekesine vurulacak en büyük darbe olacaktır.

Fabrikalarda referandum sandıkları kurulsun

Diğer fabrikalar için sarı sendikalar dışında iki alternatif vardır: daha büyük ve köklü olan DİSK üyesi Birleşik Metal ile metal grevleri sırasında kurulmuş yeni bir sendika olan TOMİS. Bu iki sendika derhal işçi düşmanı birleşik cephe karşısında omuz omuza vermemelidir. Bunun için TOMİS'in Birleşik Metal'i zaman zaman Türk Metal ve Çelik-İş'le aynı kefeye koyan eleştirilerini bırakması, aradaki büyük niteliksel farklılığı görmesi, Birleşik Metal'in de TOMİS'i tehlikeli bir rakip ve bir tehdit olarak değerlendirmekten vazgeçmesi çok yerinde olur. İşçilerin ihtiyacı olan birleşik cephe esas burada kurulmalıdır. Bu sendikalar sarı sendikalardan istifa eden işçilere kapılarını ardına kadar açmalı, muhtemel işten çıkarma ve benzeri saldırılara karşı hukuki ve fiili mücadeleyi örgütlemelidir. Sarı sendikalar kovulduktan sonra toplu sözleşme masasına kimin oturacağını belirlemek kolaydır. İki sendika da referandumu savunmaktadır. Sandık koyulur. İşçi oyunu atar tercihini ortaya koyar. Azınlıkta kalan diğeri lehine olacağını düşünen iktidar belli ki MESS ve sarı sendikalarla bir birleşik

Metal fabrikalarından haberler

Bursa TOFAŞ'tan bir işçi

İhanet ortaklığından hesap soracağız!

Yetki öncesinde son kurşunumuzu atarak Çelik-İş'e toplu geçişlerle zafer kazanmayı beklerken büyük bir ihanetle karşılaştık. Adeta kurşunu yiyen biz olduk. Türk Metal ile Çelik-İş anlaşmış ve Çelik-İş TOFAŞ'ı adeta satmış. Karşılığında da Maysan'da Çelik-İş karşısında Türk Metal çekilmiş. Sendikamızda toplam 350 kişilik fabrikamız var. 350 işçiyeye 30 tane yoğurt veriyorlar. 30 kişi yiyebiliyor, geriye kalan 320 kişi ne yoğurt ne tatlı

Oyak-Renault'dan bir işçi

Renault işçisi bitti demeden bitmez!

Fabrikada baskı ve tehditlerin daha fazla arttığı günlerde yılmadan, korkmadan mücadeleye devam ediyoruz; mücadelemiz sonuna kadar devam ediyoruz. 5 Mayıs yetki sürecine doğru yaklaşırken şu kısa sürede sendikamız Birleşik Metal ile daha çok kenetlenip hep birlikte son bir hamle yapmalıyız. Mart ayının sonuna doğru yapacağımız toplu geçiş çağrımızı daha güçlü bir şekilde örgütleyerek Türk Metal çetesini kapı dışarı etmeliyiz.

var. Biz metal işçileri olarak tüm bunları göze alarak yola çıktık, yaşadığımız baskı ve tehditlere rağmen yolumuza devam ediyoruz. 5 Mayıs yetki sürecine doğru yaklaşırken şu kısa sürede sendikamız Birleşik Metal ile daha çok kenetlenip hep birlikte son bir hamle yapmalıyız. Mart ayının sonuna doğru yapacağımız toplu geçiş çağrımızı daha güçlü bir şekilde örgütleyerek Türk Metal çetesini kapı dışarı etmeliyiz.

Fabrikalardan haberler

Ankara Pidosan'da çalışan bir işçi

El deterjanımıza bile su katıyorlar

Merhaba işçi kardeşlerim. Ben size aklıma gelen, çalıştığım fabrikadaki sorunları anlatmak istiyorum. Öncelikle yemek konusunda birçok sıkıntımız var. Yemekler her zaman soğuk oluyor. Eski yemeklerin üzerine sürekli yenilerini ekliyorlar. Yemeğe en son giden işçiler üç günlük yemek yiyor. 350 kişilik fabrikamız var. 350 işçiyeye 30 tane yoğurt veriyorlar. 30 kişi yiyebiliyor, geriye kalan 320 kişi ne yoğurt ne tatlı

yiymiyor. Ben yemeğe gitmeden önce abdest alıp namaz kılmaya gidiyorum. Yemeğe gittiğimde bana hiç yemek kalmıyor. Lavabolar her zaman pis. Hiçbir zaman el deterjanı olmuyor. Sadece bir kere el deterjanı koyarlarken gördüm. O zaman da deterjanın üzerine sürüyle su ekliyorlardı. Lavabolardan başka abdest alabileceğimiz bir yer yok. Ama tuvaletlere kokudan giremiyoruz. Mermerler beyazdan siyaha dön-

müş durumda. Bu sıkıntılarımızı dile getirince hiç kimse ilgilenmiyor. Fabrika içindeki sıkıntılarımızla hiç yemek kalmıyor. Hiçbir zaman maaş bordromuzu bize vermediler. Mesailerimizi, saat dışı çalışmalarımızı her zaman elden veriyorlar. Bu yapıların bir an önce düzelmesi gerekiyor. Özellikle temizlik konusuna bir an önce çözüm bulunmalı. Bunlar ancak biz bunları gür sesle dile getirince çözülecek.

Samsun'dan bir inşaat işçisi

Bir kez olsun göklere yükselen binalar değil, yerin en dibine patronların mezarını kazalım

Merhaba işçi kardeşlerim. Size şantiyede yemeklerin iyi ya da kötü çıktığından, yatakhanelerin temiz ya da kirli olduğundan dem vurmayacağım. İşçinin köle olarak görüldüğü ve o koşullarda çalıştırıldığı, patronların işi cennet olan ülkemizde bunlardan bahsetmek biraz zaman kaydırır. Ben işçi için daha doğrusu bir insan için olmazsa olmaz bir şeyden bahsedeceğim. Can güvenliği ve iş emniyeti... Türkiye'de özel sektörde, kamuda, devlet kurumlarında alınan güvenlik önlemlerinin göstermelik olduğunu bunların ne yazık ki sadece yetkili kişilerin denetimine kadar uygulandığını biliyoruz. Çalıştığım şantiyede de bu şekilde bir süreç yaşadık. Yaklaşık 300 kişinin çalıştığı bir şantiye biz zimbisi. Başta da belirttiğim gibi, bizler için yemekler veya kalacak yer değil elzem olan. Tabii ki bunların da iyi olması önemli. Fakat işçinin hayatını kazanması için öncelik iş emniyeti...

Peki, inşaat şantiyesinde nedir bu iş güvenliği önlemleri? Asansör boşluklarının ilk iki veya üç katında güvenlik gerekenden fazla fileler asansör kapı boşluklarına çakılması ve gerilmesi gereken tahta ve emniyet bandı/şeridi. Yine odaların, pen-

cereli alanlarına bu emniyet bandının ve tahtanın gerilip çakılması gerekir. Korkulukların olmaması nedeniyle merdivenlere filelerin gerilmesi gerekmektedir. Kalıp ve demir aşamasındaki blokların dış cephelerine file ve ağ gerilmesi. Bunları her gün kontrol edecek iş güvenlik çalışanlarının olması. Barret, yelek, emniyet kemeri, çelik burunlu iş ayakkabıları gibi ekipmanların zorunlu hale getirilmesi ve işçilere bunların sağlanması. Acil müdahale için doktor bulunulması... Bunların her daim uygulanması ve sürekliliği işçi sağlığı ve iş güvenliği için vazgeçilmezdir. Fark ettiyeniz aman aman şeyler değil. Patronun cebinden de hiçbir şey götürmez. Çok değil iki hafta önce şantiyenin birçok yerinde bu saydığımız önlemler alındı. Bu önlemleri almak da sadece bir haftalarını aldı. Fakat bu önlemler sadece bir hafta sürdü sonradan anladık ki hepsi denetim içinmiş. Devlet yetkilileri geldiler, iş güvenlik uzmanlarıyla şöyle birkaç bloka göz atılsın sadece birkaç eksik olduğunu söyleyip gittiler. Bir hafta içinde alınan güvenlik tedbirleri, denetimden hemen sonra söküldü. Sökülen işe üç beş file, beş on plaka tahta... Ama patronlar için kâr kârdır. İş-

çinin yaşamı ise sadece küçük bir detaydır onlar için. Bizim sırtımızdan trilyonlar kazananlar bizden üç beş güvenlik önlemlerini esirgiyorlar. İşçi kardeşler şunun farkına varmalıdır: biz eğer tek tuğla örmesek onların sonu olur... Biz hayatın kendisiyiz. Tüm bu zenginliklerin, patronun kasesinin asıl sahibi bizleriz. Biz olmasak onlar bir hiç. Ne tek tuğla örebilirler, ne tek bir tohum serpebilirler. Sadece emeğimizin üzerine konan asaletlerden başka bir şey değil patronlar. Ve biz işçiler sirtımızdan silkip atmadıkça bu kan emicileri, kanımız tükenene kadar emmeye devam edecekler. Biz inşaat işçileri milyonlarca ev yapıyoruz; fakat bu evlerin bir tanesine bile sahip değiliz. Sahip olmak için iş bankalarının kredi prangasını, bitmek tükenmez borçlar tasma-sını takıyoruz kendimize. İşte bu patronun kâr üstüne kâr sağladığı sisteme kapitalizm diyorlar ve biz işçilere de bu sistemin yok edicileri, mezar kazıcıları.... Bir kez olsun göklere yükselen binalar değil, yerin en dibine patronların mezarını kazalım... Kendimize ve birbirimize güvenelim, birleşelim, kazanalım. Gelecek bizdir...!

Antalya Kundu bölgesinden bir turizm işçisi

Patrona kıyak işçiyeye açlık

Merhaba, turizmde geçen sezon nasılsa bu sezon da açılmadan aynı şekilde olacağını gösterdi. Bahsettiğim durum, turizmin kötü olduğunu değil, biz turizmde çalışan işçilerin durumlarında hiçbir değişiklik olmadığını söylüyorum. Geçtiğimiz sezonda olduğu gibi bu sezon da turizm işverenleri ağızlarına hemen turizmde kriz olduğunu, otellerini açamayacaklarını söylemeye başladılar. Halbuki daha sezon başlamadan hükümetten yardım almaya başladılar.

Bu yardımlardan en çok patronun işine gelen ise yıllarca bizim üzerimizden topladıkları işsizlik sigortası kesintileriyle patronlara İş-Kur üzerinde işçi sağlamaları oldu. Artık turizm patronları ellerini cebine götürmeden işçi bulabiliyor. Burada olan biz işçilere oluyor. 1.400

lira asgari ücrete, göstermelik, ne emekliğimize yarayacak ne de hastaneye gitmemizi sağlayacak bir sigorta yapıyorlar. Sadece ve sadece kaza durumlarında işe yarayan bir sigorta yapıyor. Hükümet biz turizm işçilerinin mezarda bile emekli olmasına müsaade etmiyor. Tüm bunlar güzelmiş gibi bir de sigortamız bile işlemeden sanki emekli olabilecek gibi biz istemeden bireysel emeklilik sistemine kaydetmek istiyorlar.

Biz turizm işçilerinin artık bu yapılanlara karşı yapacakları belli, birlik olup mücadele etmek! Bizim için çalışmayan işsizlik sigortası kesintileriyle patronlara İş-Kur üzerinde işçi sağlamaları oldu. Artık turizm patronları ellerini cebine götürmeden işçi bulabiliyor. Burada olan biz işçilere oluyor. 1.400

Antalya'dan bir turizm işçisi

Turizm patronlarının yaveri hükümet

Merhaba, turizmde geçen sezon nasılsa bu sezon da açılmadan aynı şekilde olacağını gösterdi. Bahsettiğim durum, turizmin kötü olduğunu değil, biz turizmde çalışan işçilerin durumlarında hiçbir değişiklik olmadığını söylüyorum. Geçtiğimiz sezonda olduğu gibi bu sezon da turizm işverenleri ağızlarına hemen turizmde kriz olduğunu, otellerini açamayacaklarını söylemeye başladılar. Halbuki daha sezon başlamadan hükümetten yardım almaya başladılar.

Bu yardımlardan en çok patronun işine gelen ise yıllarca bizim üzerimizden topladıkları işsizlik sigortası kesintileriyle patronlara İş-Kur üzerinde işçi sağlamaları oldu. Artık turizm patronları ellerini cebine götürmeden işçi bulabiliyor. Burada olan biz işçilere oluyor. 1.400

lira asgari ücrete, göstermelik, ne emekliğimize yarayacak ne de hastaneye gitmemizi sağlayacak bir sigorta yapıyorlar. Sadece ve sadece kaza durumlarında işe yarayan bir sigorta yapıyor. Hükümet biz turizm işçilerinin mezarda bile emekli olmasına müsaade etmiyor. Tüm bunlar güzelmiş gibi bir de sigortamız bile işlemeden sanki emekli olabilecek gibi biz istemeden bireysel emeklilik sistemine kaydetmek istiyorlar.

Biz turizm işçilerinin artık bu yapılanlara karşı yapacakları belli, birlik olup mücadele etmek! Bizim için çalışmayan işsizlik sigortası kesintileriyle patronlara İş-Kur üzerinde işçi sağlamaları oldu. Artık turizm patronları ellerini cebine götürmeden işçi bulabiliyor. Burada olan biz işçilere oluyor. 1.400

Manisa'dan plastik fabrikasından bir kadın işçi

8 Mart'ta başlayıp 8 Mart'ta başaracağız!

Merhaba işçi kardeşlerim. Ben Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde çalışan bir kadın işçiyim. Çoğunluğu kadınlardan oluşan 140 işçinin çalıştığı bir fabrikada çalışıyorum. Kadınların yoğunluklu olarak çalıştığı bir fabrika olarak çalıştığım bir fabrika olmasına rağmen kadın işçilere dönük düzgün uygulama yok. Onlarca çocuğu olan kadın işçi olmasına rağmen fabrikada hala kreş yok. Hepimizin çocukları ailelerimizin yanında kalmak zorunda. Çocuklarımızı sadece izin günlerinde görebiliyoruz. Bu durum hem bizim hem de çocuklarımızın moralini bozuyor. Oysa fabrikada bir kreş olsa en azından daha okula başlamamış çocuklarımızdan ayrı kalmak zorunda kalmazdık.

Kreş meselesi bir sorunun vardiyalarımızın sürekli olarak değişmesi de büyük bir sorun. Bir hafta gündüz vardiyası ile başlarken hafta içinde bir telefonla gece vardiyasına geçiyoruz. Fabrika yönetimi ve patronlar için vardiya değişmesi sade-

ce saatlerin değişmesi olarak görünüyor. Bizim içinse bir anda hayatımızın değişmesi oluyor.

Fabrikadaki koşulların kötülüğünden dolayı her ay insanlar işe giriyor. Sonra kısa bir süre geçiyor ve işten çıkıyor.

Ama artık bunun değişme zamanı geldi. Bir kadın işçi olarak biliyorum ki 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihi bizim gibi kadın işçilerin mücadeleleri ile dolu. Hatta 8 Mart'ın tarihini araştırırken öğrendiğime göre Sovyetler'deki devrimin başlaması bile bizim gibi kadın işçilerin mücadelesi ile olmuş.

Şimdi bir Emekçi Kadınlar Günü daha yaklaşırken biz Manisa'dan kadın işçiler de fabrikamızda sendikal örgütlenmemize başlıyoruz. Daha önce kadınlar başarabildiğine göre biz de başarabiliriz. Bakarsınız bir dahaki 8 Mart'a kadın işçi temsilcilerinin olduğu bir sendikal örgütlenme daha olmuş olur Manisa'da.

Devrimci İşçi Partili Kadınlar 8 Mart Bildirisi

Emperyalizme, istibdada, sömürüye ve erkek egemenliğine HAYIR demek için 8 Mart'ta emekçi kadınlar en öne!

Erkek egemen kapitalist sisteme HAYIR demek için 8 Mart'ta emekçi kadınlar en öne!

Son 15 yıl ekonomide her şeyin piyasaya terk edildiği bir dönem oldu. Bunun emekçi kadınlar için anlamı daha esnek, daha güvencesiz koşullarda çalışmak. Kadınları evlerine gönderen Kadın İstihdam Paketi ile hükümet temsilcilerinin "evdeki işler yetmiyor mu?",

"kadınlar için tek kariyer annelik" gibi sözleri birleştiren kadınlar daha ucuza, güvencesiz, sendikasızsız işlere mahkûm etti. Kiralık işçilik yasası en çok kadınları vurdu. Geçtiğimiz Temmuz ayında yayınlanan resmi rakamlara göre işten çıkarılan 76 bin işçinin 69 bini kadınlar-

dan oluşuyor. Bu düzen, yaklaşan krizin faturasını en çok biz emekçi kadınlara kesmeye hazırlanıyor. Buna izin vermemek için, sömürüye, esnek, güvencesiz, sendikasızsız çalışmaya HAYIR demek için sen de 8 Mart'a gel!

Kadına yönelik şiddete HAYIR demek için 8 Mart'ta emekçi kadınlar en öne!

2016'da 328 kız kardeşimizi kadın cinayetlerine kurban verdik. Biz bir tek kadın daha eksilmesin derken kadına yönelik şiddet ve cinayetler artarak devam etti. Çünkü bu iktidar kadına yönelik şiddeti körükleyecek politikalar izliyor. Tecavüzün

mağduru, faili ile evlendirildiğinde tecavüzünün cezalandırılmamasını öneren yasanın sadece birkaç ay önce meclise getirildiğini unutmadık. Kadınlar ülkenin dört bir yanında meydanları doldurdu ve bu yasayı püskürttü. Alın size AKP'nin kadına

yönelik şiddete, tecavüze bakışı! Bodaya demiyoruz: erkek vuruyor, devletin koruyor! Tüm bunlara karşı taleplerimizi yükseltmek için, kadına yönelik şiddete, tacize, tecavüze, kadın cinayetlerine HAYIR demek için sen de 8 Mart'a gel!

İstibdada HAYIR demek için 8 Mart'ta emekçi kadınlar en öne!

Türkiye, haktan içeriği neredeyse saklanan Anayasa değişikliklerini oylamak üzere bir referandumda gidiyor. Bu referandum tek adama dayalı bir istibdad rejimi yolunda önemli bir dönemeç olacak. II. Abdülhamid'in istibdad dönemi toprak sahibinin, ağanın, tefecinin, köylünün ürününü vergi toplayarak yağmalayan mültezimin, mütegalibinin ve ayrıcalıklı saray bürokrasisinin çıkarlarını temsil ederdi. Bugünün istibdadı, emperyalist şirketlerin, borsa yatırımcılarının, yerli büyük sermayenin ve modern tefeci bankaların çıkarları üzerinde yükseliyor.

Referandumdan sonra emekçilerin kadem tasminatı gibi kazanılmış haklarına yönelik saldırıların geleceğini hükümet kendi ağzıyla söylüyor. Ama emekçi kadınlar için tehlike bununla sınırlı değil. Uzun mücadelelerle kazandığımız hak ve özgürlüklere son 15 yılda ne tür taarruzlar yapıldığını hatırlamak, cumhurbaşkanlığı sistemine, istibdad koşullarında hangi haklarımıza göz dikceklerini düşünmek için yeter de artar. Haklarımızı onlara yedirmek için, istibdad rejiminin inşasına, beraberinde gelecek tüm saldırılara HAYIR demek için sen de 8 Mart'a gel!

Emekçi Kadınlar En Öne!

İstibdada ve OHAL'e HAYIR!

Emperyalizme HAYIR demek için 8 Mart'ta emekçi kadınlar en öne!

Bakmayın siz Ankara'dan yükselen ABD'ye ve diğer Batılı emperyalist güçlere karşı yapılan sözde çıkışlara. Bunlar değil miydi daha Ocak ayında General Electric-Alstom, Schneider ve ABB işçilerinin grevini milli güvenlik bahanesiyle yasaklayan? Amerikan, Fransız, İsviçre patronlarının çıkarını yerlilik ve millilik kisvesi altında kendi işçisine karşı koruyan? Gerçekten Avrupa'ya kafa tutan onunla pazarlık yapar mı? Hem de savaştan kaçıp ülkesine sığınan Suriyelileri Avrupa'ya salma tehdidi üzerinden! Ya da ABD'ye karşı olan Türkiye'de genelkurmayın tepesine ABD'li subay oturur mu? İncirlik üssünü neredeyse kendisi izine girecek şekilde ABD'nin hizmetinde tutar mı?

İçinde yaşadığımız bölge, emperyaliz-

min ve Ortadoğu'nun bütün gerici iktidarlarının politikaları sonucunda bir barbarlığın içine sürüklenmiş durumda. Türkiye de bir yandan bu barbarlığın içinde savaş maceralarına sürükleniyor, diğer yandan da şehir merkezlerinde patlayan bombalarla adım adım bu barbarlığın ev sahipliği yapan ülkelerden biri haline geliyor. Artık daha fazla evlatlarımızın, kardeşlerimizin, sevdiklerimizin hayatından endişe duymamak için, bedelini kendi bedenlerimiz ve yaşamımızla en ağır şekilde ödememek, bu toprakların anti-emperyalist geleceğine sahip çıkmak için, bölgeyi bir yangın yerine çeviren ABD başta olmak üzere Batılı emperyalist güçlere ve onların yerli işbirlikçilerine HAYIR demek için sen de 8 Mart'a gel!

Hep birlikte taleplerimizi haykırarak, kadın dayanışmasını ve örgütlü gücünü göstermek için sen de 8 Mart'a gel!

Emekçi kız kardeşim en önde yerini al!

Bu tarihi sen yazdın!

Bundan tam 160 yıl önce ABD'de dokuma işçisi kadınların canları pahasına 8 saatlik işgünü için mücadele ettikleri gün bugün!

Bundan tam 100 yıl önce Rusya'da işçi kadınların savaşa ve yoksulluğa karşı grev ettikleri, Rusya'da çarı deviren devrimin kıvılcımının yandığı gün bugün!

İşte bu yüzden 8 Mart, Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Dün olduğu gibi bugün de bu mücadelenin önüne düş!

Ve hep birlikte haykıralım: Emperyalizme, istibdada, sömürüye ve erkek egemenliğine HAYIR!

Armağan Tulun

Sevda Alyakut 8 Mart meydanlarında, kadınların mücadelesinde yaşıyor

"İçinde yaşadığımız toplumda bütün kadınlar ezilmektedir. Kadınların kurtuluşu için erkek egemenliğinin bütün sebep ve sonuçlarını ortadan kaldıracak mücadele bugünden başlayacaktır. Ama bu zulüm sisteminin kökleri maddi hayatta, aile ve toplum içi cinsiyetçi işbölümünde ve ev içindeki görünmeyen emekte yatar. Dolayısıyla, kadınların kurtuluşu aynı zamanda kapitalist iktidarın devrilmesini, özel mülkiyetin kaldırılmasını, kolektif bir ekonominin gelişmesini gerektirir. Öyleyse, bu mücadelenin öncülüğünü, hem sınıfsal hem de cinsel olarak çifte ezilme yaşayan ve erkek egemen kapitalist sistemin sürmesinden hiçbir çıkarı olmayan işçi ve emekçi sınıflardan kadınlar yapacaktır."

Bu cümleler Devrimci İşçi Partisi'nin programından. DİP'in her yıl 8 Mart'ta ve kadın kurtuluş mücadelesinin bütün alanlarında "emekçi kadınlar en öne!" şiarını yükseltme işte bu programatik temele dayanıyor. Bu nedenle DİP, emekçi kadınları mücadeleye kazanmak, onların sadece kadın mücadelesinin değil, bütün insanlığın kurtuluş mücadelesinin de en önüne geçmesini sağlamak için çalışıyor.

Sevda Alyakut bu kadınlardan biriydi. En önde yürüyendi. Çalıştığı fabrikalarda işçi sınıfının bir parçası olarak küçüğünden en büyüğüne tüm hak mücadelelerinde en önde yer aldı. Yeşil Kundura'da önce sendikalaşma mücadelesinin sonra direnişin öncüsüydü. Silver Boya'da genç işçilerin bir derdi oldu mu yanına koştuğu Sevda ablasıydı, her yaştağının güvendiği, saydığı, örnek aldığı arkadaşındı, dostuydu, kardeşiydi. Sınıf mücadelesinde yoğrulmuş bir öncü işçi olarak Devrimci İşçi Partisi ile tanıştığında hızla işçi sınıfına öncülük edecek bir partiyi inşa et-

mek ve sadece fabrikada değil bütün toplumda, bütün dünyada işçi sınıfının iktidarı için mücadele etmek gerektiğini kavradı. Geç kaldığı için hayıflanır, gece geç saatlere kadar başlayacaktır. Ama bu zulüm sisteminin kökleri maddi hayatta, aile ve toplum içi cinsiyetçi işbölümünde ve ev içindeki görünmeyen emekte yatar. Dolayısıyla, kadınların kurtuluşu aynı zamanda kapitalist iktidarın devrilmesini, özel mülkiyetin kaldırılmasını, kolektif bir ekonominin gelişmesini gerektirir. Öyleyse, bu mücadelenin öncülüğünü, hem sınıfsal hem de cinsel olarak çifte ezilme yaşayan ve erkek egemen kapitalist sistemin sürmesinden hiçbir çıkarı olmayan işçi ve emekçi sınıflardan kadınlar yapacaktır."

Bu yıl 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne Sevda yoldaşı kaybetmiş olmanın burukluğu ile gidiyoruz. Geçtiğimiz yıl birlikte, 8 Mart meydanına hangi sloganlarla, dövizlerle çıkalım diye tartışıyorduk. Bu yıl 8 Mart eylemlerinde DİP'li Kadınlar Sevda yoldaşın resimlerini taşıyacak. Sevda yoldaşın o dövizlerde değil, dövizlerimizi taşıyacak kadınların arasında olması gerekirdi. Ama Sevda yoldaşı düşününce sadece üzüntüyle değil, aynı zamanda onunla birlikte mücadele etmiş olmanın verdiği gururla da doluyor içimiz. Sadece DİP'li kadınlarda, DİP'in onu yakından ya da uzaktan tanıyan bütün militanlarında izler bırakmış değil. Yaşadığı, çalıştığı, duyduğu, mücadele ettiği Çorlu'da onu tanıyan tüm kadınlar üzerinden de öyle izler bırakmış ki bu yıl tam 8 Mart'ta, Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Çorlu'da kadınlar onu anmak için mezarı başında toplanacak. Devrimcilerin ardından "Anısı mücadelemizde yaşayacak", "Anısı mücadelemizde yaşayacak" derler. İşte Sevda yoldaş, Çorlu'da, kadınların, işçilerin mücadelesinde böyle yaşıyor, örnek davranışları, kişiliği ve kararlılığı ile mücadelesine ışık tutuyor!

Mezhep savaşı hortluyor!

Suriye ve Irak'ta süren savaşlar Türkiye'nin geleceği açısından son derecede büyük önem taşıyor. İstibdadın adım adım inşasının arka planında yatan temel faktör, "Reis'in Sünni dünyanın tamamı üzerinde hâkimiyet kurmasını hedefleyen siyasi proje, yani Rabiacılık. Öte yandan, Türkiye burjuvazisinin çeşitli kanatlarının, aralarındaki onca farka rağmen mesele Kürt sorunu ve Ortadoğu savaşları olduğunda kenetlenmesine yol açan da başta Irak Kürdistan Yönetimi bölgesininin olmak üzere petrol. Bu yüzden bu savaşlar konusunda işçi sınıfının öncülerinin kafasının berrak olması çok önemli.

Suriye: Esad düşmanlığı yeniden yükseliyor

Suriye savaşını içinden geçtiğimiz anda iki düzeyde ele almak gerekir. Bunlardan biri kısa dönemde Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) ile Suriye ordusu arasında bir savaş çıkması tehlikesidir. "Fırat Kalkanat" adı verilen operasyonun "**Fırat kapanı**"na dönüşmüş olduğu gazetemizde aylardır işleniyordu. El Bab'ın TSK ve ÖSO'nun eline geçmesi bu durumu değiştirmede, çünkü TSK'yı, kendisi de güneyden El Bab'ın sınırına ulaşan Suriye ordusu ile karşı karşıya getirdi. Resmi yetkililer, merkezinde Suriye Kürtlerinin askeri güçü YPG olan Suriye Demokratik Güçleri'ni (SDG) Fırat'ın doğusunda sürmek için Mıbbiç'ten çıkaracaklarını açıklarken, SDG Rusya'nın arabuluculuğu ile bu kentli Suriye ordusuna devretti. Böylece **TSK'nın Rakka yolu da kapatılmış oldu!** TSK ile Suriye ordusunun karşı karşıya gelmesi tehlikesi ortadan kalktı denebilir, ama şimdilik Mıbbiç yakıcı bir sorun olmaktan çıktı. TSK'nın Rakka'ya başka bir yoldan da olsa gidip gitmeyeceği ise başka bir düzeyde belirlenecek: Trump yönetiminin Suriye ve Ortadoğu politikası. Bu politika bu satırlar yazılırken belirlenmemişti ama her an açıklanabilir ya da basına sızdırılabilir.

Trump'ta birlikte mezhep savaşı yeniden başım kaldırıyor
Trump'ın Ortadoğu politikasının ana eksenini belirleyen: İsrail'e sınırsız bir destek, İran'ı yeniden düşman bellemek, Suud başta olmak üzere Körfez'in gerici şeyhlikleriyle İran'a karşı ittifak, DAİŞ'i yenilgiye uğratmak için büyük basınç, nihayet Türkiye ile Obama dönemine göre daha yakın, hatta belki de çok yakın ilişkiler. Bunun sonucu olarak tam bir yıl önce, Şubat

2016'da bir dünya harbi tehdidini doğuran Sünni-Şii savaşı olasılığı yeniden yükselme geçti. Geçen yıl bu dönemlerde Suud-Katar-AKP Türkiyeşi üçlüsü az kaldı Suriye'ye askeri birlikleriyle girecekti. Bunun ABD ile Rusya'yı bir savaşa sürükleyecek dinamikleri olurdu. Obama yönetimi bu aşamada bu riski almak istemedi. Savaşın dehşet verici bir boyut kazanması Rusya-ABD anlaşmasıyla engellendi. Şimdi Trump Suud ve diğer Körfez ülkelerini İran'a karşı destekleyeceğini ortaya koyarak mezhep savaşı tehlikesini azdırdı. Tayyip Erdoğan'ın Şubat ayında Körfez ülkeleri turunda Bahreyn'de "Pers milliyetçiliği"ne söz söylemesi, AKP'nin de bu konuda Trump'la el ele yürümeye istekli olduğunu gösteriyor.

Bunun Suriye'deki anlamı, ABD'nin Esad yönetimini devirme gibi bir yönelişe de yeniden girmesi olabilir. Bilindiği gibi, Eylül 2015'te Rusya "Esad'lı geçiş, Esad'sız çözüm" formülüyle Suriye'ye gireli ve ABD ile Cenevre barış görüşmeleri zemininde anlaşılı beri, Obama ABD'si Esad'ı devirmeyi bir öncelik olmaktan çıkartmıştı. Şimdi Trump bu politikayı da tersine çevirebilir. Burada DAİŞ'in yenilgiye uğratılması için yapılacak plan ABD açısından bir taşla iki kuş yurmak anlamına gelebilir: DAİŞ'in elinden alınacak topraklar Suriye'de merkezi hükümetle rakip bir devlet birimine zemin oluşturabilir.

Müttefik Türkiye mi, Suriye Kürtleri mi?

Trump yönetiminin henüz karar vermemiş olduğu konu Rakka'ya nasıl girileceğidir. Bilindiği gibi, Obama yönetiminin, yönetim içinde de özellikle ordunun tercihi Suriye Kürtleri, yani PYD-YPG olmuş gibi görünüyordu. Aslında Obama yönetimi vaktiyle Türkiye'yi Barzani ile barıştırdığı gibi PYD-YPG ile de barıştırmak istiyordu. Ne var ki, arada dağlar kadar büyük bir fark vardı. Barzani'ye karşı olarak PYD-YPG, PKK'ye yakındı. Bu yüzden ABD, Barzani ve Suriye Kürtleri arasında ona yakın güçleri de harekete geçirecek PYD-YPG'yi PKK'den kopartmak üzere defalarca girişimde bulundu. Bugün Trump yönetiminin DAİŞ'e taarruzu Türkiye ile birlikte yapmayı düşündüğüne dair çeşitli belirtiler ortaya çıkmış bulunuyor. Bir ay içinde CIA Başkanı, ABD Genelkurmay Başkanı ve ABD Senatosu Silahlı Kuvvetler Komisyonu Başkanı John McCain Türkiye'ye geldiler. Öyle görünüyor ki ABD, YPG ile

ilişkisini kesmeden Rakka'ya Türkiye ile yürümeyi gündemine alabilir. Bu da ancak ABD askerinin de (Obama politikasının tersine) "postalının yere değmesi" durumunda olanaklı olabilir.

Türkiye ile PYD-YPG'yi barıştırma çabasının öne çıkmakta olduğuna dair bir belirti de Barzani'nin Türkiye'yi ziyaretine oldu. Bu ziyaretin ardından referandumda Kürtlerin "hayır" oyunu azaltma çabasında Barzani'ye bir rol verilmesi de var. Nitekim Barzani ülkeden ayrılır ayrılmaz, ona yakın üç Kürt partisi radikal görünümülü bir tavırla Barzani'nin Türkiye hükümeti ile PYD-YPG arasında arabuluculuk yapması olabilir.

Irak'taki mücadele

Irak'ta son derecede karmaşık bir durumdan bizim burada öne çıkaracağımız gereken iki nokta var. Bunlardan birincisi, Şengal (Sincar) bölgesinde yaşanan Ezidilerle ilgili. DAİŞ'e karşı Ezidileri savunmuş olan PKK'nin bölgede örgütlenmesi, Türkiye devletinin tepkisini çekiyor. Barzani'nin Türkiye'den dönmesiyle birlikte peşmerge Şengal'e askeri saldırı düzenledi. Bu da gösteriyor ki, Barzani'nin bu mücadelede üstlendiği rol çok boyutlu.

İkincisi, TSK'nın Başika'daki üssü. Irak merkezi hükümetinin ısrarlı çabalarına ve en son iki ay önce Irak Başbakanı İbadi ile Binali Yıldırım arasındaki görüşmeye rağmen Türkiye Musul'un yeni başında Başika bölgesinde Barzani'nin izniyle kurduğu üssü muhafaza ediyor. Şubat ayı içinde Suud kralının Bağdat'a yaptığı ziyaret esnasında İbadi krala Türkiye'nin Başika tutumundan şikâyet etti. Şii ağırlıklı, İran etkisindeki Irak yönetimiyle Türkiye arasındaki bu gerilimlik, mezhep savaşının değerimine su taşıyan bir başka faktör.

Her yer mezhep gerilimi

Suriye, Irak, Yemen mezhep savaşının açık ya da örtülü olarak devam ettiği ülkeler. Lübnan ve Bahreyn başta olmak üzere bir dizi coğrafya da bu potansiyeli taşıyor. Ama en önemlisi, bütün bunların gerisinde yatan faktör, İran ile Suud arasındaki Sünni mezhep anlaşmazlığı değil, **iki ülkenin petrol ve doğal gaz kaynakları üzerindeki mücadelesi.** Türkiye Suud hanedanı ve hemparlarının petrol rantı için bir mezhep savaşına sürükleniyor. Dur demek gerekir.

ABD'li siyahi sporculardan Filistin davasına destek

Profesyonel sporlar, son yılda kitlelerin başlıca eğlencelelerinden biri olduğundan beri siyasetle iç içe olagelmıştır. Öyle ki, sporun modern siyasette tuttuğu yeri hem beysbolu Latin Amerika'ya yayamazlarsa Latin Amerika'nın kontrolünü kaybedeceklerini söyleyen Amerikan emperyalizminin eli kanlı liderlerinden Henry Kissinger, hem de Latin Amerika devrimlerine önderlik etmek isteyenler Küba'ya futbolu sevdirmeleri gerektiğini söyleyen enternasyonalist devrimci Che Guevara teslim etmiştir. Bunun önemi Trump'ın sıkı bir Siyonist devlet de bunun farkında olacak ki, tüm dünyada İsrail'e kök söktüren BDS hareketine karşı giriştiği mücadelede yana yakıla müttefik ararken, son zamanlarda ünlü sporculara yönelmiş durumda. 2016'nın son günlerinde, ABD'nin ünlü beysbol oyuncularını Siyonist devleti ziyaret etti, Şubat ayında ise 13 Amerikan futbolu yıldızının bir ziyarette bulunması planlanıyordu.

Bu ziyaretlerin Siyonist devleti meşrulaştırma amacı güttüğü o kadar açıktı ki, Siyonist Kamu Diplomasisi (yani topluma yönelik diplomasi) Bakanı Gilad Erdan açıkça "Başında bulunduğum başkanlık İsrail'in gayrimeşru kılınması ve BDS hareketinin kampanyalarına karşı sert bir mücadeleye öncülük ediyor. Sporcular dâhil olmak üzere insanları etkileyen ve görüşlerini şekillendiren uluslararası kişileri ağırlamak da bunun bir parçası" diyebiliyordu. Ne var ki evdeki hesap çarşıya uymadı, ABD'li siyahî kitleler ile Filistin halkı arasındaki tarihi kardeşlik, planları bozdu.

Dikkatli okuyucularımızın hatırlayacağı üzere, birkaç ay öncesinde bazı ünlü Amerikan futbolu oyuncularının, polislin siyahî kitleleri katletmesine karşı ve "Black Lives Matter" (Siyahilerin Hayatları Değerlidir, BLM) hareketi ile dayanışma içerisinde, ABD milli marşında ayağa kalkmayı reddettiğini yazmıştık. O zamandan bu yana siyahî Amerikan futbolcuları

farklı mücadelelere de imza attılar. Bu sene ABD'nin Amerikan futbolu liginde şampiyonluğu, New England Patriots isimli takım, Trump'ın başkanlık koltuğuna oturmasından iki hafta sonra oynanan final maçıyla kazandı. Bunun önemi Trump'ın sıkı bir Siyonist devlet de bunun farkında olacak ki, tüm dünyada İsrail'e kök söktüren BDS hareketine karşı giriştiği mücadelede yana yakıla müttefik ararken, son zamanlarda ünlü sporculara yönelmiş durumda. 2016'nın son günlerinde, ABD'nin ünlü beysbol oyuncularını Siyonist devleti ziyaret etti, Şubat ayında ise 13 Amerikan futbolu yıldızının bir ziyarette bulunması planlanıyordu.

Bu ziyaretlerin Siyonist devleti meşrulaştırma amacı güttüğü o kadar açıktı ki, Siyonist Kamu Diplomasisi (yani topluma yönelik diplomasi) Bakanı Gilad Erdan açıkça "Başında bulunduğum başkanlık İsrail'in gayrimeşru kılınması ve BDS hareketinin kampanyalarına karşı sert bir mücadeleye öncülük ediyor. Sporcular dâhil olmak üzere insanları etkileyen ve görüşlerini şekillendiren uluslararası kişileri ağırlamak da bunun bir parçası" diyebiliyordu. Ne var ki evdeki hesap çarşıya uymadı, ABD'li siyahî kitleler ile Filistin halkı arasındaki tarihi kardeşlik, planları bozdu.

Dikkatli okuyucularımızın hatırlayacağı üzere, birkaç ay öncesinde bazı ünlü Amerikan futbolu oyuncularının, polislin siyahî kitleleri katletmesine karşı ve "Black Lives Matter" (Siyahilerin Hayatları Değerlidir, BLM) hareketi ile dayanışma içerisinde, ABD milli marşında ayağa kalkmayı reddettiğini yazmıştık. O zamandan bu yana siyahî Amerikan futbolcuları

Filistin'de Siyonist işgalin işaret fişeği Balfour Deklarasyonu 100 yaşında

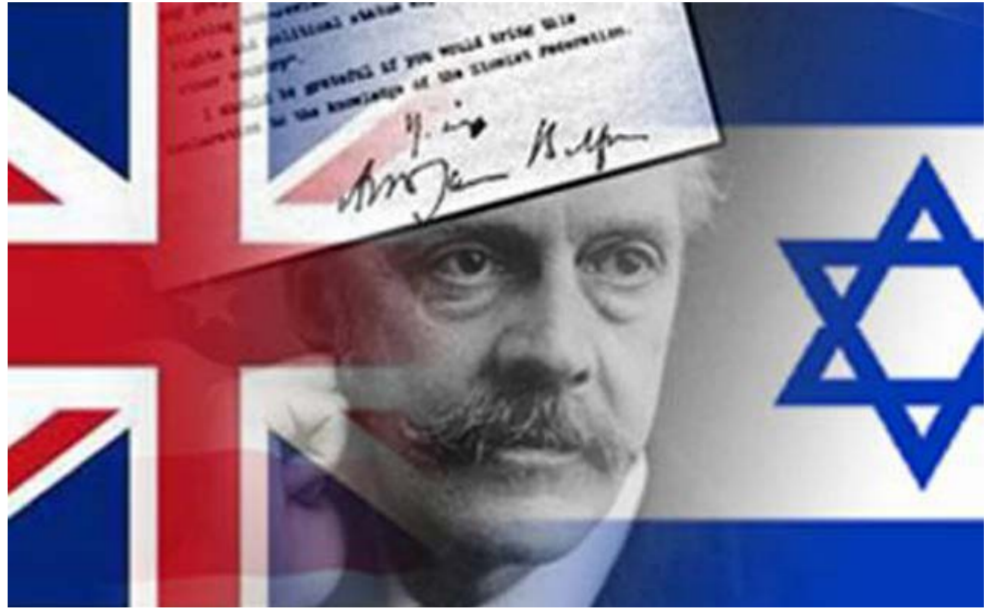
Filistin halkı, 20. yüzyıla uzun süredir (1517 yılından itibaren) devam eden Osmanlı egemenliği altında girdi. Osmanlı, 19. yüzyılda bir yarı-sömürge haline gelmişti. Kuzey Afrika'daki topraklarını büyük ölçüde yitirse de, Biladü's-Şam olarak anılan Büyük Suriye yöresinde, Mezopotamya ve Hicaz'daki egemenliğini sürdürüyordu. Ancak bu egemenlik, artık çok kırılğan bir hal almıştı.

II. Abdülhamid, Osmanlı'nın bölgedeki varlığını korumayı amaçlayan ve Osmanlı'nın egemenliği altında tebaasını din ekseninde bir arada tutmaya çalışan politikalara yöneldi. Ama öte yandan, en yakın müttefiki Alman imparatoru II. Wilhelm aracılığıyla ve doğrudan doğruya Siyonist hareketin tarihi önderi Theodor Herzl ile Filistin'de bir "Yahudi vatani" konusunda müzakerelere girişmekten kaçınmadı. Sonunda olumsuz karar vermesinde Osmanlı'nın dağılıyor olmasının etkisi büyüktü.

II. Abdülhamid'in istibdad rejimine son veren 1908 devriminden kısa bir süre sonra İttihat ve Terakki önderliğinin Türk milliyetçisi bir çizgiye yönelmesi, Arap topraklarındaki bağımsızlık hareketlerini de ileri bir hamle yapmasını kolaylaştırdı. Ancak, şunu atlamamak gerekir: Arap bağımsızlık hareketleri, günümüzde Osmanlı'yı yüceltenler iddia ettikleri gibi, Osmanlı'ya karşı hareket etmelerinin sonucunda Filistin'de Siyonist bir işgali kolaylaştırmış değillerdi. Aksine, bu hareketler, Filistin'de gözü olan Siyonistler açısından da bir tehlike olarak görülmekteydi. Bu durum, sadece 1908 sonrasında değil, öncesinde de böyleydi. Cihan Harbi'nin başlamasına kadar, Siyonistler, Almanya ve Osmanlı nezdinde yukarıda belirttiğimiz türden girişimleri ile bölgeye yerleşimlerinin sağlanmasını amaçlamakta, onları Filistin'deki Arap milliyetçiliğine karşı uyarmakta, kendilerini "Padişah'ın buradaki iktidarına karşı yapılacak saldırıları göğüsleyecek örgütlü bir grup" olarak sunmaktaydılar.

Osmanlı Devleti'nin Cihan Harbi'ne girmesi, bölgedeki tüm dengeleri değiştirdi. Arap bağımsızlıklarını, büyük bir yanılgı içerisinde girecek, Osmanlı'ya karşı haklı başkaldırılarında Britanya emperyalizminden medet umdular. Mekke Şerifi Hüseyin'de cisimleşen bu yaklaşım, özellikle Filistin halkının topraklarının önce emperyalizm, daha sonra da onun taşeronu Siyonizm tarafından işgali ile sonuçlandı. Arap coğrafyasının geneli açısından ise emperyalistlerin hakiki niyetlerini ortaya koyan, Fransa ve Britanya'nın Arap bağımsızlıklarına haber vermeden 1916 Mayıs ayında imzaladıkları Sykes-Picot anlaşması olacaktır. Arap önderleri, Adana-Musul hattının güneyi olarak tanımladıkları tüm Arap coğrafyasında kendilerine tek bir krallık altında egemenlik tanıyacağını düşündükleri emperyalizmin tuzağına düşmüşlerdi.

Dünya Siyonist Örgütü de aynı süreçte çıkarlarını Filistin'in Britanya tarafından işgalinde görmeye başladı. Bu yeni yaklaşım, Almanya yerine artık Britanya'yı Filistin'e yönelik bir Yahudi göçüne ikna etmeyi, bunun bölgeyi kalkındıracağını propagandasını yapmayı içermekteydi. Nitekim başarılı da oldu. 2 Kasım 1917'de ilan edilen Balfour Deklarasyonu, bu başarının somut belgesiydi. Bu yıl ilan edilmişin 100. yılında bulunduğumuz bu belge, "Ortadoğu" coğrafyasında Siyonist işgalin ve Filistin halkının topraklarından

tirdi. Arap bağımsızlıklarını, büyük bir yanılgı içerisinde girecek, Osmanlı'ya karşı haklı başkaldırılarında Britanya emperyalizminden medet umdular. Mekke Şerifi Hüseyin'de cisimleşen bu yaklaşım, özellikle Filistin halkının topraklarının önce emperyalizm, daha sonra da onun taşeronu Siyonizm tarafından işgali ile sonuçlandı. Arap coğrafyasının geneli açısından ise emperyalistlerin hakiki niyetlerini ortaya koyan, Fransa ve Britanya'nın Arap bağımsızlıklarına haber vermeden 1916 Mayıs ayında imzaladıkları Sykes-Picot anlaşması olacaktır. Arap önderleri, Adana-Musul hattının güneyi olarak tanımladıkları tüm Arap coğrafyasında kendilerine tek bir krallık altında egemenlik tanıyacağını düşündükleri emperyalizmin tuzağına düşmüşlerdi.

Dünya Siyonist Örgütü de aynı süreçte çıkarlarını Filistin'in Britanya tarafından işgalinde görmeye başladı. Bu yeni yaklaşım, Almanya yerine artık Britanya'yı Filistin'e yönelik bir Yahudi göçüne ikna etmeyi, bunun bölgeyi kalkındıracağını propagandasını yapmayı içermekteydi. Nitekim başarılı da oldu. 2 Kasım 1917'de ilan edilen Balfour Deklarasyonu, bu başarının somut belgesiydi. Bu yıl ilan edilmişin 100. yılında bulunduğumuz bu belge, "Ortadoğu" coğrafyasında Siyonist işgalin ve Filistin halkının topraklarından

sürgün edilmesinin başlangıcı olarak kabul edilmektedir.

Balfour Deklarasyonu, adını bu deklarasyonu hazırlayan ve Britanya kabinesinde o dönem dışişleri bakanı olarak görev yapan Arthur Balfour'dan almaktaydı ve zamanın Britanya hükümetinin Filistin'de Yahudi halkı için bir "vatan" kurulmasına sıcak baktığını ve bu yöndeki çabaları destekleyeceğini belirtiyordu.

Filistinliler, Balfour Deklarasyonu'nun açtığı süreç sonucunda, Cihan Harbi'nin sonundan başlayarak, 1948'e kadar bir Britanya mandası altında yaşadılar. Bu süreçte, Britanya, Filistin topraklarına dünün dört bir yanından Yahudilerin yerleştirilmesinde önemli bir rol sahibi oldu. 1948 yılında da, 700.000 Filistinlinin topraklarından sürülmesi sonucunda Güneybatı Asya'nın bağrında emperyalizmin bir ileri karakolu haline gelecek olan İsrail "devleti" kuruldu. Bu devlet, zamanla sınırlarını daha da genişletti.

Bugünlerde işgal sonrasında kalan küçük toprak parçalarında bir Filistin devletinin kurulup kurulamayacağı bile emperyalistlerin ve Siyonistlerin ağzında tiksindirici bir pazarlığın konusu olabiliyorsa, bu felakete giden sürecin en önemli kilometre taşı, Balfour Deklarasyonu'dur. Bu deklarasyon, Arap önderliklerinin o dönem emperyalizm ile yaptıkları işbirliğinin bağrında ortaya atılmıştı. Emperyalizm işbirlikçisi Arap önderliklerinin o dönem Arap halkına verebildiği Britanya ve Fransa sömürgesi olmuştuk. Bugün, aynı emperyalizm yanlısı önderlikler Filistin halkına yok oluştan ötesini sunamıyorlar. Şerif Hüseyin'in mirası ise Mahmud Abbas'ta yaşıyor.

Ancak, Mahmud Abbas gibilerinin alternatifinin, Filistin halkının mücadelesini önce bir iç politika malzemesi yapmış, ardından da İsrail ile "normalleşme" denilen süreçle bu halkı sırtından bıçaklamış olan AKP olmadıkça da ısrarla vurgulanmalıdır. Filistin halkının kurtuluş umudu, kendi boyun eğmezliği ve emperyalizm ve Siyonizm ile hiçbir şekilde uzlaşmamayı seçmişler bir kaide olarak kabul eden Filistinli örgütlerdir.

Mustafa Kemal Coşkun

KHK'lar ve Başkanlık

Son ekonomik krize henüz bir çözüm bulamayan sermaye, dünyadaki gelişmelere bakıldığında çözümü daha faşizan ya da otoriter rejimlerde arama eğilimine girmiş gibi görünüyor. ABD'de Trump, Fransa'da Le Pen, Macaristan'da Orbán gibi otoriter ya da faşist liderlerin, Yunanistan'da Altın Şafak gibi partilerin son yıllarda yükselmesi boş yere değildir. Dolayısıyla bu ekonomik krizden sosyal demokrat bir çözüm bekleyenlerin hayal kırıklığına uğrayacağı neredeyse kesindir.

Hangi kutsal kitabı açarsanız açın, Tanrı insanlara hemcinslerini sevmeye öğütür ama tıpkı AKP iktidarında olduğu gibi kutsal kitap bir kez "piyasa ekonomisinin kuralları" olmaya başlayınca orada insani olan hiçbir şeye yer yoktur. Zira piyasa ekonomisi kâr sağlamayı ve rekabet etmeyi emreder ve bu, hemcinsin artık alt edilmesi gereken, ölmek için öldürülmesi gereken bir varlığa dönüştürülmesi, rekabetten, kazanan olarak çıkmak için her yolun ve her şeyin muhab olduğu bir ortamın oluşması demektir. Nasıl ki her Tanrının bir şeytani vardır ve var olabilmek için de şeytana ihtiyaç duyar, sermayenin de düşmanı, elbette ki işçi ve emekçi sınıflardır. Bu durumda kırışık çıkabilmek için en temel şart, işçi ve emekçilerin hem ücret hem de çalışma ilişkileri bakımından baskılanmasından başka bir şey değildir.

Durum buysa, neredeyse bütün gücün tek bir kişiye verilmesi anlamına gelen başkanlık sistemindeki ısrarın, Kanun Hükümünde Kararnameler ile özellikle sendika üyesi emekçilerin hedef alınmasının nedeni apaçık olarak ortaya çıkar. Yani sermaye, özellikle ekonomik kararları çok hızlı ve etkili bir biçimde herhangi bir muhalefetle karşılaşmaksızın alabilmenin yolu olarak otoriter bir başkanlık sistemine razı olmakta, bunun zorunlu sonucu olarak liberal demokrasi en temel ilkelerinden ve hukuk devletinden vazgeçmektedir. Diğer taraftan iktidar, elbette sermayenin bekaşı açısından emekçilerden gelebilecek itirazları da engelleyebilmek için tamamen hukuksuz bir biçimde KHK'lar ile çalışanları kamudan ihraç etmektedir. Faşizmin en temel koşullarından biri işçi ve emekçileri yenilgiye uğratmaksızın, bu ihraç dalgasının giderek tüm muhalif kesimlere ulaşacağını, aynı zamanda kimi mücadeleci işçi sendikalarına da dokunulacağını anlamak için pek zeki olmaya gerek yoktur. Bu nedenle başkanlık sisteminin sadece AKP'nin değil aslında sermayenin projesi olduğunu bütün işçi ve emekçi örgütlerinin bilmesinde fayda vardır.

En bastından bir örnek vermek gerekirse üniversitenden yapılan ihraçların önemli bir kısmının akademik ve ifade özgürlüğünü savunan, iş güvencesizliğine ve bilimin projelere indirgenmesine, üniversitelerin özelleştirilmesine karşı direnen akademisyenlerden olduğu görülecektir. Dolayısıyla yukarıda bahsedilen başkanlık projelerine itaat etmeyen bilim insanları kamudan ihraç edilmektedir. Belli ki iktidar, bugüne kadar tam olarak ele geçiremediği üniversiteleri de kendi egemenlik alanına almaya çalışmaktadır.

Bu çerçevede düşünülürse başkanlık referandumunda çıkabilecek bir hayır sonucu işçi ve emekçilerin çıkarları açısından oldukça önemli sonuçlar doğurabilir.

Ekim devriminin provası Şubat devrimi

Kıvılcımı kadın işçiler yaktı

EKİM DEVRİMİNİN
100
yıldönümü

2017, Ekim devriminin 100. yıldönümü. Ekim devrimi dünya tarihinin gördüğü en büyük, en muzaffer işçi devrimi idi. İşçilerin iktidarı almasından önce, Ekim devriminin bir anlamda provası ondan sekiz ay önce Şubat devrimi ile yaşanmıştı. Bu devrimin kıvılcımını savaşa ve yoksulluğa karşı ekmek ve barış talebiyle greve çıkan işçi kadınlar yakmıştı.

1917 Şubat'ına geldiğinde Rusya'da savaşın yarattığı tahribat çok ağır bir şekilde hissediliyordu. Savaş koşullarında topraksız köylülerin üzerindeki baskı, işçilerin her geçen gün daha kötü koşullarda çalışmak zorunda kalması, askeri olarak art arda gelen başarısızlıklarla birleşiyor, işçiler, köylüler ve askerler arasında huzursuzluk giderek artıyordu. Fabrikalarda grevler yapılıyor, bunun sonucu yaşanan işten çıkarmalara işçiler grevi başka fabrikalara da yayarak cevap veriyordu. Açlık baş göstermiş, insanlar yiyecek ekmek bulamaz hale gelmişti. Bu koşullarda eski Rus takvimine göre 23 Şubat, bugünkü Miladi takvime göre 8 Mart'ta kadınlar "ekmek ve barış" talebiyle greve gittiler. Çar yönetimi bu grevi kanla bastırmaya çalışınca grevler, eylemler sadece kadınları değil, bütün emekçileri kapsayacak şekilde yayılmaya başladı. Devrimlerin ayırt edici özelliklerinden biri kitlelerin baskı ile karşılaştıklarında geri çekilmek yerine kararlılıkla ileri atılmalarıdır. 1917 Şubat'ında Rusya'da yaşanan da buydu. Her gün greve çıkan işçilerin sayısı katlanıyor, eylemler adım adım fiili bir genel greve dönüşüyordu. Askerlerin de ayaklanması ve devrimin saflarına gelmesiyle çar devrildi. 1905'in mirası Sovyetler tekrar sahneye çıktı ve Ekim devrimine kadar devam edecek ikili iktidar dönemi başlamış oldu.

İşçi kadınların grevi çarı deviren, Sovyetleri yeniden inşa eden ve Ekim devriminin taşlarını döşeyen Şubat devriminin ateşleyicisiydi. Çünkü onların talepleri, işçi sınıfının, topraksız köylülerin ve onların üniforma giymiş halinden başka bir şey olmayan askerlerin de talebiydi. Hepsinin ortak çıkarını ifade ediyordu ve işte bu yüzden işçi kadınların yaktığı kıvılcım, bütün emekçilerin bu mücadeleyi

sahiplenmesi ile kısa sürede bir yangına dönüştü, birkaç gün içinde sarsılmaz gözüyüen bakılan çarı devirdi. Ekim devriminin ardından kurulan işçi devleti 8 Mart'ı resmi tatil ilan etti ve Sovyetler Birliği dönemi boyunca 8 Mart kahraman kadın işçilerin anısına kutlandı. 1921 yılında toplanan II. Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı, bu büyük greve atıfla o zamana kadar Şubat ayının sonu ve Mart ayının başında çeşitli günlerde kutlanan Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tam tarihini 8 Mart olarak ilan etti.

100 yıl önce kadınların sahip olduğu en ileri haklar

İşçi kadınlar sadece Rusya'da değil, dünya çapında etkileri olarak bir devrimi ilk kıvılcımını yaparak armağan etmiş, Ekim devriminin ardından kurulan işçi dev-

leti de derhal kadınlara o zamana kadar kadınların sahip oldukları en geniş hakları tanıdı. Neydi bu haklar?

• "Eşit işe eşit ücret" ve 8 saatlik işgünü getirdi.

• Köylüye toprak dağıtımında aileyi değil, aile fertlerini esas aldı. Böylece kadınlara da söz ve karar hakkını getirdi.

• Aile yasasına göre eşler birbirine eşit kabul edildi. Eşler isterlerse kendi soyadlarını kullanabilecekleri. İki tarafın da boşanmak istemesi durumunda mahkeme kararına gerek olmadan, tek tarafın talebiyle boşanma işlemi gerçekleştiriliyordu. 1926'da çıkan yeni bir yasa ile boşanma tek tarafı talebiyle de mahkeme olmaksızın gerçekleştirilebilir hale geldi.

• 1920 yılında kürtağ yasal bir hak olarak tanıandı. Böylece işçi devletinde kadın çocuk sahibi

olup olmama konusunda, kendi bedeni ve yaşamı üzerinde söz sahibi oldu.

• Evde kadının görevi olarak görülen çocukların bakımı, yemek, çamaşır gibi ev işlerinin toplumsallaştırılması için adımlar atıldı. Yemekhaneler, kreşler, çamaşırhaneler açıldı.

• Evlilik süresince edinilen malların ortaklığı kuralı getirildi.

• Kadınlar doğum öncesi ve sonrası toplam 16 hafta ücretli izin hakkına sahip oldu.

• Kadınları toplumsal hayatın, üretimin içine çekebilme, toplumdaki geri bırakılmış konumları ile mücadele edebilme için okuma-yazma ve meslek edindirme kurslarını anlamında ciddi bir çalışma yaptı. Çünkü "eşit işe eşit ücret" bir ilke olarak kabul edilmiş olsa da kadınların daha az kalifiye işlerde çalışmalarından dolayı ücretleri erkeklerin ücretlerinin çok gerisindeydi.

• Kadınlara devrimin hemen

ardından siyasal alanda da erkeklerle eşit seçme ve seçilme hakkı tanıdı. Oy hakkını bile yeni kazanmış kadınların, herhangi bir seçimde aday olmasını teşvik etmek için bilinçli bir çaba harcandı.

Bu hakları tanımakla kalmadı, kadınların haklarına sahip çıkması ve bu hakları kullanması için onları bilgilendirecek propaganda kampanyaları düzenlendi.

Ekim Devrimi'nin iki büyük önderinden biri olan Trotskiy, SBKP programının bu yaklaşımını "Eski aileden yeni aileye" başlıklı yazısında şöyle açıklıyor: "Sovyet devletinde erkek ve kadınların siyasal eşitliği, problemlerden biriydi ve en basitiydi. Onu daha güçlü bir problem izledi: kadın ve erkek işçilerin fabrika, atölye ve sendikalarda eşitliği ni sağlamak ve bunu erkeklerin kadınlara zarar veremeyeceği bir şekilde yapmak. Ne var ki kadın ve erkeğin aile içinde fiili eşitliğini sağlamak çok daha fazla çaba gerektiriyordu. Bunu gerçekleştirmeden önce evcil alışkanlıklarımızda devrim yapmak gereği vardır ve besbelli ki aile içinde erkekle kadın arasında hem normal alanda hem de hayat şartları açısından fiili bir eşitlik olmadıkça, böyle bir eşitlikten sosyal çalışmalarda ve politikalarda olsun ciddiylet söz etmek yersizdir. Bir kadın ev işlerinde kösteklenip, ailenin bakımına, yemek ve diğış işlerine kösteklenip saplanıp kaldıkça onun tüm sosyal ve politik hayata katılma şansı baştan dumura uğramıştır."

Bugün bile hiçbir burjuva devleti, Ekim devriminin, işçi iktidarının sahip olduğu bu perspektife ne yaklaşabilmiştir ne de yaklaşması mümkündür!

Gençlik mücadelesi

Emperyalizmin, istibdadın savaşına hayır!

Geçen ay ABD genelkurmay başkanı İncirlik üssünde mevki-dışı Hulusi Akar ile, CIA başkanı ise MİT müsteşarı Hakan Fidan ve Cumhurbaşkanı Erdoğan ile görüştü. CIA başkanının Erdoğan'la görüşmesinin detayları açıklanmadı. Hulusi Akar'ın ise görüşmede Türkiye'nin ABD'den ve koalisyon güçlerinden Suriye'de daha fazla destek beklediğini belirttiği basına yansdı.

Amerikalıların gelişi Türkiye'ye hiçbir zaman hayırlı olmadı

Hükümet bir yandan sürekli olarak emperyalizme karşı hamasi nutuklar atarken diğer yandan her fırsatta ABD'nin bölge politikaları ile işbirliği içine girmenin yollarını arıyor. Erdoğan daha önce de Rakka'ya ABD ile birlikte yürümek istediklerini belirlemiştir. Gerek Erdoğan'ın açıklamaları gerekse Amerikalıların temaları bir süre daha Türkiye'nin Suriye bataklığında debeleneceğini gösteriyor. Bu sözde emperyalizm karşıtlarının

ABD temsilcilerinin karşısında el pençe divan durmalarındaki asıl amaçları ise kurmak istedikleri istibdad rejimini emperyalizme yaslamaya çalışmak ve ABD emperyalizminin öncülüğünde Ortadoğu'daki savaşlara dahil olarak nüfuz alanları yaratmak. Bu uğurda emekçi çocuklarının kanlarını pazarlık malzemesi haline getirmekten dahi çekin-

miyorlar. Türkiye halkını bölüp birbirine düşürmeye, bölge halklarını birbirine düşman etmeye çalışıyorlar.

Gençlik her zaman emperyalizmin karşısında durdu

Türkiye'de burjuva hükümetler Kore savaşından bu yana emperyalizme yaranabilmek adına

biz gençleri ön saflarda savaşa gönderiyorlar. Bizim canımızı bir ihraç malı olarak görenlere, yine aynı hesapları yapanlara hatırlatıyoruz; bu toprakların gençleri geçmişte emperyalizme karşı amansızca mücadele veremeyi bilmiştir. 6. Filo'yu denize dökenler de Komer'in arabasını yakanlar da bu ülkenin gençliğidir. Gençlik gerektiğinde

2003'te Irak tezkeresinde olduğu gibi emperyalizmin Ortadoğu'yu sürüklediği bataklığa girmeyi reddetmeyi de emperyalizme ve onların işbirlikçilerine karşı mücadele etmeyi de bilecektir.

İstibdada ve emperyalizme karşı mücadele!

Emperyalizm tek adamlarla genelde daha iyi anlaşmıştır. Halkın daha çok baskısı altında kalan milletvekilleri, hükümetler tıpkı 2003'te olduğu gibi, ne kadar isteseler de emperyalistlerin yanında işgale girmeyi kolayca onaylayamaz. Halka hesap vermesinin önüne binbir engel yerleştirilmiş bir tek adam ise halkın baskısını üzerinde hissetmediği için emperyalistlerin isteğiyle ülkeyi çok daha kolay savaşa maceralarına sürükleyebilir. Dolayısıyla gençliğin bugünkü öncelikli görevi tarihinde olduğu gibi emperyalizme karşı mücadeleyi, istibdada karşı mücadele ile birleştirmektir. HAYIR için mücadele etmektir. Aksi ölümdür, işsizlik, geleceksizliktir.

Yer sorununa çözüm yok! Ödev adı altında sömürü var!

Merhaba, ben Uludağ Üniversitesi'nde mimarlık okuyan bir öğrenciyim. İlk dönem, KHK'larla kapanan okullardan öğrenci alınması zaten kalabalık olan sınıfların daha da kalabalıklaşmasına neden oldu. Bu da bizim eğitim kalitemizin düşmesine yol açtı. En önemli dersimiz olan mimarlık tasarımı dersini bile koridorda işler hale geldik. Bu sıkıntının sebebi biz değiliz, kapanan okullardan gelen arkadaşlarımız da değil. Hakkımız olan eğitimi doğru dürüst alamıyoruz.

Yine de neler yapılabilir diye düşünürken, yer sorununa bazı hocaların bulduğu çözüm bizlere şaşkınlığa uğrattı. Fakültenin çatı katında bulunan dersliklerde ders görmek zorunda kalan arkadaşlarımız, okulun parası yok bahanesini öne sürerek tüm masrafları kendi ceplerinden karşılayarak buldukları

yeri diğer sınıftan ayıracak bir paravan yapma projesini ödev verdiler. Bunun için arkadaşlarımız duvarlara ses yalıtımı için yumurta kapları yaptırıldılar ve burasını diğer sınıftan ayıran kapı tasarımı yaptılar. Arkadaşlarımız bu durumu kabul etmek zorunda kaldılar. Çünkü yapmazsanız size bu dersi vermeyiz ve bir daha bizden proje alamazsınız diye tehdit edildiler. Masraflar da öğrencilerin cebinden çıktı. Oysa üniversitenin parası var. Özel üniversiteden gelen öğrenciler yasa gereği eski okullarına ödedikleri ücretleri Uludağ Üniversitesi'ne veriyorlar. İşte burjuva eğitim sisteminin geldiği nokta budur. Bu yüzden diyoruz ki; her türlü sorunumuz üstesinden hep beraber, örgütlenerek gelmeliyiz. Çözüm umutsuzluğa düşmeden mücadele etmekteyiz.

İstibdadın sopasını kıracağız!

Türkiye'de emperyalizmin ve patronların çıkarları doğrultusunda bir istibdad rejimi inşa ediliyor. AKP ve MHP el birliğiyle işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarına göz diken Anayasa değişikliği paketi, 16 Nisan'da oylanacak. OHAL sopası altında referanduma gidilirken asgari seçim koşulları dahi yaratılmıyor. HAYIR çalışması yapanlar terörist ilan ediliyor, saldırıya uğruyorlar.

HAYIR'ın güçlü olduğu üniversitelerde de saldırılar gittikçe artıyor. Siyasi iktidarın her sıkıştığı vakitte koltuk değneği olma görevi gören MHP, üniversitelerde de istibdadın sopası

olma görevini üstlendi. Marmara Üniversitesi'nde KHK'lar ile ihraç edilen HAYIR'cı hocalarımız için yapılan basın açıklamasına faşist çeteler soda şişeleriyle saldırdı. İstanbul Üniversitesi'nde ve Kocaeli Üniversitesi'nde aynı gün HAYIR'ın sesini yükselten öğrencilere faşist güruhlar saldırdı. Rektörlüğün emriyle gazetesimizde, HAYIR bildirilerimize el koyan, öğrencilere didik didik arama yapan özel güvenlik, okul öğrencisi olmayan çeteleri okula bulduğumuz her alanda yanında olacağız ve istibdada yeneceğiz!

Hatta öğrencilerin nüfus cüzdanlarını yandıran gazeteciler aracılığıyla yayınlamak hedef gösterdi. Tüm bu süreç gösteriyor ki; sandıktan çıkacak olan HAYIR'ı engellemek isteyen siyasi iktidar, acizlik içerisinde istibdadın sopası olan faşist çetelerin üniversitelerden önünü açıyor. Biz DİP'li Öğrenciler olarak üniversitemizde, iliserimizde tüm saldırılara rağmen işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda HAYIR'ı güçlendirmek için mücadeleye edeceğiz. Sınıfımızın bulunduğu her alanda yanında olacağız ve istibdada yeneceğiz!

Devrimci İşçi Partili Öğrenciler

Dünya kazan devrim kepçe

Faşizmin yükselişinin yeni bir testi: Fransa

ABD seçimlerini Donald Trump'ın kazanması aylarca dünya basını meşgul ettikten sonra, gözler yavaş yavaş Fransa'da yaklaşan seçimlere döndü. Seçimlerin ilk turu Nisan'ın son haftası, yüzde elli geçebilen bir aday olmadığı takdirde ise en yüksek oy oranına ulaşan iki adayın yarışacağı ikinci tur oylaması Mayıs'ın ilk haftası gerçekleşecek. Seçimin kendisine henüz iki ay olsa da daha şimdiden Fransız siyasetini sarsan birçok gelişmeye şahitlik ettik.

İktidar cephesinden başlayalım. 2012'de, burjuva sol bir parti olan Sosyalist Parti'nin adayı olarak Cumhurbaşkanı seçilen François Hollande ikinci kez seçilmek için yarış girmeyen ilk cumhurbaşkanı oldu. Partinin adayını belirlemek için bu koşullarda gerçekleşen ön seçimleri Hollande'ın başkanı Manuel Valls'ın kazanmasına kesin gözüyle bakılıyordu. Ne var ki partinin sol kanadının adayı Benoît Hamon büyük bir sürpriz yaparak bu seçimleri kazandı. EELV adlı yeşiller partisinin adayı da yarışan çekilerek Hamon'un destekleme çağrısında bulundu. Düzen solunun bir diğer adayı ise Fransız Komünist Partisi'nin desteğini alan Jean-Luc Mélenchon. Önemli bir kitle desteğine sahip olan Mélenchon'un, ikinci tura "sol" bir adayın çıkabilmesini sağlamak için Hamon'la birleşmesi çağrılarını seçimler yaklaştıkça sıklaşıyor.

Fransız sağının en önemli partisi Cumhuriyetçiler tarafında da aynen Sosyalist Parti gibi en önemli iki

çıkarmak. Azımsanmayacak bir desteğe sahip olan MoDem (Demokrat Hareket) partisinin de desteğini kazanan Macron son dönemde anketlerde ikinci sırada.

Bu seçimlerin esas noktasında ise ön-faşist karakterdeki Ulusal Cephe'nin (FN) adayı Marine Le Pen yer alıyor. İşçi sınıfının içerisinde büyük bir desteğe sahip olan, küçük burjuva köylüler arasında yıldızı meteorik bir hızla yükselen, kamu çalışanları arasında bile etki yaratabilen Le Pen'in ilk turu birinci tamamlaması büyük bir ihtimal olsa da, ikinci turda kaybedeceği öngörü-lüyordu. Büyük bir kriz içinde debelenen Fillon'un ikinci tura kalması durumunda ise, Le Pen'in seçimi kazanması ihtimali ufukta görünmeye başladı. Fransız solunun büyük bölümünün işçi sınıfını unutmaması, Le Pen'in gücünü pekiştiriyor. Le Pen'in seçilmesi, Trump'tan sonra faşizmin uluslararası yükselişi açısından büyük bir atılım anlamına gelecektir.

Seçimlerde NPA (Yeni Antikapitalist Parti) adayı Philippe Poutou ve LO (İşçi Mücadelesi) adayı Nathalie Arthaud ise devrimci Marksist gelenekten gelen adaylar olarak yer alıyor. Poutou da Arthaud da işçi sınıfının içinden geliyor. NPA'nın siyasi programını kültür ve kimlik meseleleri üzerine kurmuş olması Poutou'nun işçi havzalarında önemli bir destek kazanmasını olanaksız kılarken, her iki aday da medyada oldukça sınırlı yer ve zaman bulabiliyor.

Güney Kore'de kokuşmuş bir şeyler var!

Kuzey Kore hakkında absürt denebilecek haberler yapmak hem bizim basının hem de uluslararası medyanın çok sevdiği bir işti. Yozlaşmış bir rejim olan Kuzey Kore'nin, hele hele de hanedanvari sisteminin eleştirecek yanı da az değil hani. Fakat bu haberlerde bazen açıkça dile getirilen bazen de alttan alta hissettirilen bir de Güney Kore güzelleme vardır. Öyle değil mi, kapitalizmin ilga edildiği Kuzey Kore binbir dertle boğuşup hanedanlıkla yönetilirken kapitalizm, Güney Kore'ye demokrasi ve refah getirmiştir! Emperyalizmin maddi manevi desteğini arkasına alan Güney Kore'nin iktisadi gelişmesi ayrı bir konu, pek övdükleri Güney Kore demokrasisinin tüm marifetleri ise son aylarda gözler önüne seriliyor.

luk skandalının ana aktörlerinden birinin ünlü Samsung şirketi olduğunun kokusu da son aylarda çıkmaya başlamıştı. 40 milyon dolar kadar bir rüşvet verdiği anlaşılan Lee Jae-Yong, yani Samsung'un yönetimini komadaki babasının yerine fiilen üstlenmiş olan veliahdı, ilk duruşmada serbest bırakılsa da yeni kanıtların ortaya çıkmasının ardından tutuklandı. Güney Kore'de gerçekleşen üretimin beşte birini yapan ve 250 bin kişinin çalıştığı Samsung'un içinde bulunduğu bu durum, *Korea Times gazetesine* göre beş milyon Koreli'yi, yani ülkenin yüzde onunu doğrudan etkileyecek. Dolaylı etkileri

ise ülkenin ekonomisini bütünüyle altüst edebilir.

Bununla Güney Kore demokrasisinin ilişkisi ne demeyin. Bu skandalın üç temel aktörü var, birisi devlet başkanı Park Geun-Hye, yani Güney Kore'nin 1960'lardaki diktatörü Park Çung-Hee'nin kızı. Bir diğeri Choi Sun-Sil, yani Başkan Park Geun-Hye'nin akıl hocası ve eski diktatörün içinde bulunduğu tiranik lideri olan Choi Tae-Min'in kızı. Sonucusu ise Samsung'un kurucusu olan ailenin veliahdı Lee Jae-Yong. Yani 1960'lardan bu yana, neredese 60 yıldır, ülkede siyasi, dini ve ekonomik güç bu üç ailenin elinde çıkmamış. Şimdi ise bu üç veliahdın çevirdiği alavere dalavere milyonlarca Güney Koreli emekçiyi, işinden aşından edecek bir krize dönüştürmek üzere. Neyse ki kapitalizm Güney Kore'yi Kuzey'in anti-demokratikliğinden kurtarmıştı. Hay sen çok yaşa Güney Kore kapitalist hanedan!

Donald Trump Fil züccaciye dükkânına girdi!

Donald Trump Beyaz Saray'a gireli bir ayı biraz geçiyor, Amerika şimdiden toz duman! Bir yanda Trump'ın (en tutarlı olarak gerici danışmanı Steve Bannon'ın ifadesiyle) politikalarını uygulamaya sokma konusunda "manyakça yoğunlaşması" var. Bir ay nelei sığmadı neler! Müslüman halklara konulan (ama mahkemeye kaldırılan) yasaktan iklim değişikliğini hiçe sayan önlemlere, silahlı kuvvetlerin bütçesinin büyük bir artışına hazırlanmaktan

re mi kalır!) tasarruf edeceğini açıkladı. Maliye politikasının öteki ana çizgileri, sağlık harcamalarını (ABD'de bu çok büyük bir yekün tutuyor, örneğin 2016'da bütçenin yüzde 27'si idi) azaltmak, elde edilecek fonu zenginlere vergi indirimi yaparak ve altıparı yatırımlarına kullanmak. Bu sonucununun gerçek bir ihtiyaç olmasının dışında, Trump'ın maliye politikasının gericiliği ortada.

Nihayet, bütün bunların başını altında Trump'ın ekibi fire veriyor, baskı altında kalıyor. Beyaz Saray için aday gösterilen ilk yönetici Trump'ın damadı Jared Kushner tarafından "ışten çıkartıldı". Trump'ın Çalışma Bakanlığı için gösterdiği aday Senato'dan döndü. Trump'ı destekleyen gerici Breitbart internet sitesinin yöneticisi Milo Yiannopoulos dinsel konulardaki açıklamaları dolayısıyla istifa etmek zorunda kaldı. En önemlisi, ABD istihbaratının seçim öncesinde Rus elçisi ile yapılmış olan görüşmeler konusunda yeni belgeler açıklamasından sonra Trump'ın en önemli kadrolarından Ulusal Güvenlik Konseyi başkanı General Michael Flynn çekilmek zorunda kaldı. Hemen ardından Adalet Bakanı Jeff Sessions'ın Senato'daki sorgulaması sırasında Marx-Lacan ilişkisine ve Hegel'in efendi-köle diyalektiğine kadar çok çeşitli konularda düzenlenecek panellerde verilecek çok sayıda bildiriye ev sahipliği yapacak.

Devrimci Marksizm dergisi 10-12 Mart tarihleri arasında Lübnan'ın başkenti Beyrut'ta yapılacak bir konferansa ekip olarak katılıyor. Konferansın düzenleyicisi, Londra'da yayınlanan ve son yıllarda Marksist teori konusundaki uluslararası tartışmalarda merkezi rol oynayan *Historical Materialism* (HM) dergisi. Bu dergi, konferansı Beyrut'ta BICAR (Beyrut Eleştirel Analiz ve Araştırma Enstitüsü) adlı kurumla işbirliği içinde organize ediyor. Beyrut HM Konferansı, üç gün boyunca bölgemizin siyasi sorunlarından Marx-Lacan ilişkisine ve Hegel'in efendi-köle diyalektiğine kadar çok çeşitli konularda düzenlenecek panellerde verilecek çok sayıda bildiriye ev sahipliği yapacak. *Devrimci Marksizm* Beyrut'a başlangıçta Türkiye üzerine düzenlenlen iki panelle ve bir bağimsız bildiri ile katılacaktır. Bu, toplam olarak sekiz konuşmacı demektir. Ne var ki, *Devrimci Marksizm* Yayın Kurulu üyelerinden ve yazarlarından dört

Devrimci İşçi Partisi HAYIR çağrısını beş dilde yükseltti!

RedMed

İtalya'dan Yunanistan'dan EELV ve Türkiye'den DİP olmak üzere DEYK (CRFİ) üyesi üç partinin ortak yürüttüğü RedMed (Kı-zıl Akdeniz) sitesinde Devrimci İşçi Partisi Merkez Komitesi'nin referandum çağrısını beş dilde ya-

yanlandı. DİP, Türkiye'de fabrikalara, işçi havzalarında, emekçi mahallerinde yürütülen kararlı çalışmanın yanında, yükselen istibdad karşı mücadelesinin sesini dünyanın dört bir yanına duyuruyor. RedMed aracılığıyla Devrimci İşçi Partisi'nin serma-

yeve, emperyalizme ve istibdada karşı yükselttiği HAYIR'ın sesi İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Yunanca ve Türkçe dillerinde yayımlanarak dünyanın farklı köşelerindeki uluslararası dostlarımızla ulaştı. Yabancı dillerdeki Devrimci İşçi Partisi'nin serma-

yeve, emperyalizme ve istibdada karşı yükselttiği HAYIR'ın sesi İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Yunanca ve Türkçe dillerinde yayımlanarak dünyanın farklı köşelerindeki uluslararası dostlarımızla ulaştı. Yabancı dillerdeki Devrimci İşçi Partisi'nin serma-

yeve, emperyalizme ve istibdada karşı yükselttiği HAYIR'ın sesi İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Yunanca ve Türkçe dillerinde yayımlanarak dünyanın farklı köşelerindeki uluslararası dostlarımızla ulaştı. Yabancı dillerdeki Devrimci İşçi Partisi'nin serma-

Devrimci Marksizm dergisi Beyrut'ta!

Devrimci Marksizm dergisi 10-12 Mart tarihleri arasında Lübnan'ın başkenti Beyrut'ta yapılacak bir konferansa ekip olarak katılıyor. Konferansın düzenleyicisi, Londra'da yayınlanan ve son yıllarda Marksist teori konusundaki uluslararası tartışmalarda merkezi rol oynayan *Historical Materialism* (HM) dergisi. Bu dergi, konferansı Beyrut'ta BICAR (Beyrut Eleştirel Analiz ve Araştırma Enstitüsü) adlı kurumla işbirliği içinde organize ediyor.

Beyrut HM Konferansı, üç gün boyunca bölgemizin siyasi sorunlarından Marx-Lacan ilişkisine ve Hegel'in efendi-köle diyalektiğine kadar çok çeşitli konularda düzenlenecek panellerde verilecek çok sayıda bildiriye ev sahipliği yapacak. *Devrimci Marksizm* Beyrut'a başlangıçta Türkiye üzerine düzenlenlen iki panelle ve bir bağimsız bildiri ile katılacaktır. Bu, toplam olarak sekiz konuşmacı demektir. Ne var ki, *Devrimci Marksizm* Yayın Kurulu üyelerinden ve yazarlarından dört

kişi KHK'larla üniversitedeki görevlerinden uzaklaştırıp pasaportları da geçersiz kılınca bu sayı dörde düştü.

Yeni durumda derginin Yayın Kurulu üyeleri ve yazarları üç bildiri sunacak. Bu bildirilerin ikisi Türkiye hakkında: başlıklar "Günümüzde Türkiye Burjuvazisinin Başkalaşımı" ile "Sünni Dünya Üzerinde Hegemonya Arayışı". Bir de bütün Ortadoğu çapında modern çağ geliş-

melerine eğilen bir bildiri var: "Modern Ortadoğu Tarihinin Lokomotifleri Olarak Devrim".

İslam âleminin ve Ortadoğu'nun önemi

Devrimci Marksizm, devrimci pratiğin olduğu gibi devrimci teorinin de enternasyonalist bir tarzda ele alınması gerektiğini savunageldi. Bu bakış açısıyla, yayın hayatının 10. yılını doldurduğu 2016 yılında ilk kez derginin bir İngilizce versiyonu yayınlamaya başladı. *Revolutionary Marxism* adını taşıyan bu yayın bundan sonra yıllık olarak yayınlanacak.

Devrimci Marksizm bu enternasyonalist faaliyet bağlamında Müslüman halkların çoğunlukta olduğu ülkelere ve daha özel olarak da "Ortadoğu" olarak anılan Güneybatı Asya ve onun yanı sıra Kuzey Afrika'ya (MENA ya da ODKA bölgesi) öncelikli bir önem atfediyor. *Revolutionary Marxism*'in ilk sayısında İslamcı hareketi biri

uluslararası devrimci Marksizmin ışığında izlemek isteyenler İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Yunanca, Türkçe, Arapça dâhil birçok dilde yayın yapan, Akdeniz bölgesinin devrimci sesini redmed.org internet adresinden takip edebilirler!

Arap dünyası ve İran ile diyalogun derinleşmesinin önemine inanan *Devrimci Marksizm*, Beyrut HM Konferansı'nın bu açıdan vaadkâr bir ortam oluşturduğu inancıyla Türkiye devrimci Marksizminin sesini Ortadoğu'ya taşıyacak, Filistin'in köleleştirilmesinin işaret fişeği olan Balfour Deklarasyonu'nun 100. yıldönümünde yeni ve daha verimli ilişkiler ve faaliyetlerin kapısını açmak için çaba gösterecek.

Emekçi halkın HAYIR kampanyası başladı

Devrimci İşçi Partisi (DİP) için referandum süreci sermayeye, emperyalizme ve istibdada karşı bir mücadele dönemidir. Referandum sonrasında da mücadeleye devam edecek olan DİP, referandum öncesinde ise HAYIR kampanyasını tüm hızıyla sürdürmektedir. Kardeş kavgasının yerine sınıf kavgasını koyan DİP "Kardeş kavgası değil sınıf kavgası: sermayeye, emperyalizme ve istibdada HAYIR!" şiarı doğrultusunda işçi ve emekçilere neden HAYIR denmesi gerektiğini bulunduğu tüm bölgelerde çeşitli faaliyetlerle anlatmaktadır.

Kampanyanın başladığı günden bugüne kadar geçen kısa süre içinde DİP, Marmara Bölgesi'nde birçok emekçi ile temas sağladı. İstanbul'da emekçilerin yoğun katıldığı bir toplantı yaptı. Kahvaltılı yapılan toplantıda tek adama dayalı istibad rejiminin aslında patronlar sınıfının hâkimiyeti olduğu anlatıldı. Söz alan ve toplantıya mesaj gönderen işçiler de neden HAYIR diyeceklerini anlattılar. Bu bölgede bir toplantı da tersane işçilerinin yoğun olarak yaşadığı Tuzla'da DİP bürosunda yapıldı. Yine Tuzla'da halkın kapıları tek tek çalınarak HAYIR bildirileri dağıtıldı. Emekçi halk DİP bildirilerini yoğun ilgiyle karşıladı. Bir başka emekçi şehri olan Çorlu'da ise emekçilerin işyerlerine ulaşmak için kullandıkları servislerde bildiri dağıtımını yaptı. Emekçilerin yaşam alanlarına yönelik çalışmalar da yü-

rüten DİP, İstanbul İkitelli halk pazarında, Esenyurt'ta binlerce bildiri emekçilere ulaştırdı. Faaliyetlerimiz yalnızca semtlerle sınırlı değil. Kampüslerde de HAYIR'ın sesini afişlerle öğrencilere duyurduk.

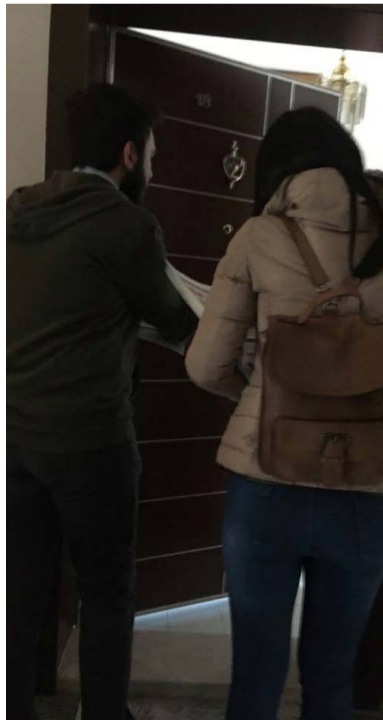
Ankara'da Sincan, Etimesgut, Batıkent gibi semtlerde yaşayıp da

işyerleri Ostim'de olan emekçilere sabahın ilk saatlerinde Ostim metro çıkışında bildirilerimizi ulaştırdık. İşçilerin yaşam alanlarına da uzandık, emekçi semtlerinde, kapı kapı dolaşarak bildirilerimizi ve gazetelerimizi emekçi halka dağıttık. 3.000 civarında emekçi-

nin bulunduğu Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde (ODTÜ) emekçi servislerinde bildiri dağıtımını yaptık. Eskişehir İl Örgütümüz video gösterimli bir toplantının yanı sıra işlerine gitmek için servis bekleyen işçilere bildiri dağıtarak HAYIR çağrısını yaptı.

Bacasız sanayi turizmin merkezi Antalya'da ise Antalya İl Örgütümüz bir toplantı düzenleyerek turizm işçilerine referandumun getireceği yenilikleri anlattı. Halk pazarında bildiri dağıtımını yapan DİP'liler polislin engelleme çabasına rağmen faaliyetlerine bir sonraki hafta da devam ederek yine aynı halk pazarında bildirilerimizi dağıttılar. Tüm bunlarla birlikte Antalya'nın farklı emekçi semtlerinde sticker çalışmaları da yapıldı. İzmir'de ise kampanyamızın hedef kitlesi emekçi halkın yaşadığı semtlerden Çiğli ile burada yaşayanların yoğun olarak kullandığı metro durağı Halkapınar'da bildirilerimizi ve gazetelerimizi emekçilere ulaştırdık.

OHAL bahanesiyle HAYIR'ın sesini bastırmaya çalışan, değişiklik yapılan Anayasa maddelerini halka açıklayamayıp "Hayır diyenler teröristtir" propagandası yapan AKP'ye karşı işçi ve emekçilere onların sorunlarından hareketle hitap ediyoruz. Kampanyamızla şimdiden on binlerce emekçiye ulaştık. İşçilerin kazanılmış haklarına saldıran ama patronlara ne istediysen verene, işçinin son kalesi kıdem tazminatına göz dikenlere karşı, Cumhurbaşkanlığı sistemine, sermayeye, emperyalizme ve istibdada, kardeş kavgası çıkarmaya çalışanlara karşı, işçinin emekçinin sesi olup sınıf kavgasını yükseltecek, HAYIR'ın sesini olduğumuz her yerde duyurmaya devam edeceğiz!

Sömürenlerin değil ÜRETEENLERİN DEDIĞİ OLACAK!

OHAL bahanesiyle HAYIR'ın sesini bastırmaya çalışan, değişiklik yapılan Anayasa maddelerini halka açıklayamayıp "Hayır diyenler teröristtir" propagandası yapan AKP'ye karşı işçi ve emekçilere onların sorunlarından hareketle hitap ediyoruz. Kampanyamızla şimdiden on binlerce emekçiye ulaştık. İşçilerin kazanılmış haklarına saldıran ama patronlara ne istediysen verene, işçinin son kalesi kıdem tazminatına göz dikenlere karşı, Cumhurbaşkanlığı sistemine, sermayeye, emperyalizme ve istibdada, kardeş kavgası çıkarmaya çalışanlara karşı, işçinin emekçinin sesi olup sınıf kavgasını yükseltecek, HAYIR'ın sesini olduğumuz her yerde duyurmaya devam edeceğiz!